

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

L 317

Ediția în limba română

Legislație

Anul 63

1 octombrie 2020

Cuprins

II Acte fără caracter legislativ

REGULAMENTE

- ★ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/1361 al Comisiei din 30 septembrie 2020 de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2018/2019 în ceea ce privește anumite plante destinate plantării din specia *Malus domestica*, originare din Serbia, și în ceea ce privește anumite plante destinate plantării din speciile *Acer japonicum* Thunberg, *Acer palmatum* Thunberg și *Acer shirasawanum* Koidzumi, originare din Noua Zeelandă 1
- ★ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/1362 al Comisiei din 30 septembrie 2020 de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2020/1213 în ceea ce privește măsurile fitosanitare pentru introducerea în Uniune a anumitor plante destinate plantării din speciile *Acer japonicum* Thunberg, *Acer palmatum* Thunberg și *Acer shirasawanum* Koidzumi, originare din Noua Zeelandă 5
- ★ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/1363 al Comisiei din 30 septembrie 2020 privind autorizarea unui preparat de *Bacillus amyloliquefaciens* DSM 25840 ca aditiv furajer pentru toate speciile de porcine (titularul autorizației Chr. Hansen A/S) ⁽¹⁾ 10

RECOMANDĂRI

- ★ Recomandarea (UE) 2020/1364 a Comisiei din 23 septembrie 2020 privind căile legale de acces la protecție în UE: promovarea relocării, a admisiei umanitare și a altor căi complementare 13
- ★ Recomandarea (UE) 2020/1365 a Comisiei din 23 septembrie 2020 privind cooperarea dintre statele membre în ceea ce privește operațiunile efectuate de nave deținute sau exploatate de entități private în scopul activităților de căutare și salvare 23
- ★ Recomandarea (UE) 2020/1366 a Comisiei din 23 septembrie 2020 privind un mecanism al UE de pregătire pentru situații de criză și de gestionare a crizelor legate de migrație (Plan de acțiune în vederea pregătirii pentru situații de criză legate de migrație și a gestionării acestora) 26

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE.

RO

Actele ale căror titluri sunt tipărite cu caractere drepte sunt acte de gestionare curentă adoptate în cadrul politicii agricole și care au, în general, o perioadă de valabilitate limitată.

Titlurile celorlalte acte sunt tipărite cu caractere aldine și sunt precedate de un asterisc.

Rectificări

- ★ Rectificare la Regulamentul delegat (UE) 2019/2018 al Comisiei din 11 martie 2019 de completare a Regulamentului (UE) 2017/1369 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește etichetarea energetică a aparatelor frigorifice cu funcție de vânzare directă (JO L 315, 5.12.2019) ... 39

II

(Acte fără caracter legislativ)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2020/1361 AL COMISIEI

din 30 septembrie 2020

de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2018/2019 în ceea ce privește anumite plante destinate plantării din specia *Malus domestica*, originare din Serbia, și în ceea ce privește anumite plante destinate plantării din speciile *Acer japonicum* Thunberg, *Acer palmatum* Thunberg și *Acer shirasawanum* Koidzumi, originare din Noua Zeelandă

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) 2016/2031 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 octombrie 2016 privind măsurile de protecție împotriva organismelor dăunătoare plantelor, de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 228/2013, (UE) nr. 652/2014 și (UE) nr. 1143/2014 ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Directivelor 69/464/CEE, 74/647/CEE, 93/85/CEE, 98/57/CE, 2000/29/CE, 2006/91/CE și 2007/33/CE ale Consiliului ⁽¹⁾, în special articolul 42 alineatul (4) primul și al treilea paragraf,

întrucât:

- (1) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2019 al Comisiei ⁽²⁾ stabilește, pe baza unei evaluări preliminare a riscurilor, o listă cu plante, produse vegetale și alte obiecte cu risc ridicat.
- (2) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2018 al Comisiei ⁽³⁾ stabilește norme specifice privind procedura care trebuie urmată pentru a efectua evaluarea riscurilor menționată la articolul 42 alineatul (4) din Regulamentul (UE) 2016/2031 pentru respectivele plante, produse vegetale și alte obiecte cu risc ridicat.
- (3) În urma unei evaluări preliminare a riscurilor, 35 de plante destinate plantării originare din toate țările terțe au fost incluse în anexa la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2019 ca plante cu risc ridicat, printre acestea numărându-se genurile *Malus* Mill. și *Acer* L.
- (4) La 31 iulie 2019, Serbia a înaintat Comisiei o cerere de export către Uniune de plante altoite destinate plantării aflate în repaus vegetativ, cu rădăcini nude, în vârstă de 1-2 ani, din specia *Malus domestica*. Cererea menționată a fost susținută de dosarul tehnic respectiv.
- (5) La 13 mai 2020, Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară (denumită în continuare „autoritatea”) a publicat un aviz științific cu privire la evaluarea riscurilor prezentate de plantele destinate plantării din specia *Malus domestica* din Serbia ⁽⁴⁾. Autoritatea a identificat *Erwinia amylovora* ca fiind un organism dăunător relevant pentru respectivele plante destinate plantării, a evaluat măsurile de reducere a riscurilor descrise în dosar pentru organismul dăunător respectiv și a făcut estimări cu privire la probabilitatea absenței organismului dăunător respectiv.

⁽¹⁾ JO L 317, 23.11.2016, p. 4.

⁽²⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2019 al Comisiei din 18 decembrie 2018 de stabilire a unei liste provizorii cu plante, produse vegetale sau alte obiecte cu risc ridicat, în sensul articolului 42 din Regulamentul (UE) 2016/2031, și a unei liste cu plante pentru care nu sunt necesare certificate fitosanitare în vederea introducerii în Uniune, în sensul articolului 73 din același regulament (JO L 323, 19.12.2018, p. 10).

⁽³⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2018 al Comisiei din 18 decembrie 2018 de stabilire a normelor specifice privind procedura care trebuie urmată pentru efectuarea evaluării riscurilor prezentate de plante, produse vegetale și alte obiecte cu risc ridicat în sensul articolului 42 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2016/2031 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 323, 19.12.2018, p. 7).

⁽⁴⁾ Comitetul PLH EFSA (Comitetul EFSA pentru sănătatea plantelor), 2020. Scientific Opinion on the commodity risk assessment of *Malus domestica* plants from Serbia (Aviz științific privind evaluarea riscurilor pentru plantele din specia *Malus domestica* din Serbia). EFSA Journal 2020;18(5):6109, 53 pp. <https://doi.org/10.2903/j.efsa.2020.6109>.

- (6) Pe baza acestui aviz, se consideră că este redus la un nivel acceptabil riscul fitosanitar reprezentat de introducerea în Uniune a unor plante altoite destinate plantării aflate în repaus vegetativ, cu rădăcini nude, în vârstă de 1-2 ani, din specia *Malus domestica*, originare din Serbia, cu condiția aplicării unor măsuri de reducere a riscurilor corespunzătoare pentru a combate riscul legat de respectivele plante destinate plantării. Deoarece astfel de măsuri adecvate sunt prevăzute la punctul 9 din anexa X la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/2072 al Comisiei ⁽⁵⁾, respectivele plante destinate plantării nu mai trebuie considerate ca fiind plante cu risc ridicat și trebuie eliminate din anexa la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2019.
- (7) La 29 august 2019, Noua Zeelandă a înaintat Comisiei o cerere de export către Uniune de plante altoite în ochi sau cu ramură detașată, destinate plantării, aflate în repaus vegetativ, fără frunze, cu rădăcini nude, în vârstă de 1-3 ani, din speciile *Acer japonicum* Thunberg, *Acer palmatum* Thunberg și *Acer shirasawanum* Koidzumi. Cererea menționată a fost susținută de dosarul tehnic respectiv.
- (8) La 20 mai 2020, autoritatea a publicat un aviz științific cu privire la evaluarea riscurilor prezentate de plantele destinate plantării din genul *Acer* spp. originare din Noua Zeelandă ⁽⁶⁾. Autoritatea a identificat *Eotetranychus sexmaculatus*, *Meloidogyne fallax*, *Oemonia hirta* și *Platypus apicalis* drept organisme dăunătoare relevante pentru respectivele plante destinate plantării, a evaluat măsurile de reducere a riscurilor descrise în dosarul pentru organismele dăunătoare respective și a făcut estimări, în cazul fiecărui organism dăunător pentru aceste produse, cu privire la probabilitatea absenței acestuia.
- (9) Pe baza acestui aviz, se consideră că este redus la un nivel acceptabil riscul fitosanitar reprezentat de introducerea în Uniune a unor plante altoite în ochi sau cu ramură detașată, destinate plantării, aflate în repaus vegetativ, fără frunze, cu rădăcini nude, în vârstă de 1-3 ani, din speciile *Acer japonicum* Thunberg, *Acer palmatum* Thunberg și *Acer shirasawanum* Koidzumi, originare din Noua Zeelandă, cu condiția aplicării unor măsuri de reducere a riscurilor corespunzătoare pentru a combate riscul legat de respectivele plante destinate plantării. Deoarece astfel de măsuri adecvate sunt prevăzute în Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/... al Comisiei ⁽⁷⁾, respectivele plante destinate plantării nu mai trebuie considerate ca fiind plante cu risc ridicat și trebuie eliminate din anexa la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2019.
- (10) Pentru a se conforma obligațiilor Uniunii care decurg din Acordul Organizației Mondiale a Comerțului privind aplicarea măsurilor sanitare și fitosanitare ⁽⁸⁾, importul produselor respective trebuie să fie reluat în cel mai scurt timp posibil. Prin urmare, prezentul regulament ar trebui să intre în vigoare în a treia zi de la data publicării.
- (11) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului permanent pentru plante, animale, produse alimentare și hrană pentru animale,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Modificarea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2018/2019

Anexa la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2019 se modifică în conformitate cu anexa la prezentul regulament.

⁽⁵⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/2072 al Comisiei din 28 noiembrie 2019 de stabilire a unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a Regulamentului (UE) 2016/2031 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește măsurile de protecție împotriva organismelor dăunătoare plantelor, de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 690/2008 al Comisiei și de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2018/2019 al Comisiei (JO L 319, 10.12.2019, p. 1).

⁽⁶⁾ Comitetul PLH EFSA (Comitetul EFSA pentru sănătatea plantelor), 2020. Scientific Opinion on the commodity risk assessment of *Acer* spp. plants from New Zealand (Aviz științific privind evaluarea riscurilor pentru plantele din genul *Acer* spp. din Noua Zeelandă). EFSA Journal 2020; 18(5): 6105. <https://doi.org/10.2903/j.efsa.2020.6105>.

⁽⁷⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/... al Comisiei din 30 septembrie 2020 de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2020/1213 în ceea ce privește măsurile fitosanitare pentru introducerea în Uniune a anumitor plante destinate plantării din speciile *Acer japonicum* Thunberg, *Acer palmatum* Thunberg și *Acer shirasawanum* Koidzumi, originare din Noua Zeelandă (a se vedea pagina ... din prezentul Jurnal Oficial).

⁽⁸⁾ Acordul Organizației Mondiale a Comerțului privind aplicarea măsurilor sanitare și fitosanitare (Acordul SPS), https://www.wto.org/english/tratop_e/spse_spsagr_e.htm.

*Articolul 2***Intrare în vigoare**

Prezentul regulament intră în vigoare în a treia zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 30 septembrie 2020.

Pentru Comisie
Președintele
Ursula VON DER LEYEN

ANEXĂ

La punctul 1 din anexa la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2019, a doua coloană „Descriere” se modifică după cum urmează:

(a) Rubrica pentru „*Malus* Mill.” se înlocuiește cu următorul text:

„*Malus* Mill., în afară de plantele altoite destinate plantării aflate în repaus vegetativ, cu rădăcini nude, în vârstă de 1-2 ani, din specia *Malus domestica*, originare din Serbia”.

(b) Rubrica pentru „*Acer* L.” se înlocuiește cu următorul text:

„*Acer* L., în afară de plantele altoite în ochi sau cu ramură detașată, destinate plantării, aflate în repaus vegetativ, fără frunze, cu rădăcini nude, în vârstă de 1-3 ani, din speciile *Acer japonicum* Thunberg, *Acer palmatum* Thunberg și *Acer shirasawanum* Koidzumi, originare din Noua Zeelandă”.

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2020/1362 AL COMISIEI

din 30 septembrie 2020

de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2020/1213 în ceea ce privește măsurile fitosanitare pentru introducerea în Uniune a anumitor plante destinate plantării din speciile *Acer japonicum* Thunberg, *Acer palmatum* Thunberg și *Acer shirasawanum* Koidzumi, originare din Noua Zeelandă

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) 2016/2031 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 octombrie 2016 privind măsurile de protecție împotriva organismelor dăunătoare plantelor, de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 228/2013, (UE) nr. 652/2014 și (UE) nr. 1143/2014 ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Directivelor 69/464/CEE, 74/647/CEE, 93/85/CEE, 98/57/CE, 2000/29/CE, 2006/91/CE și 2007/33/CE ale Consiliului ⁽¹⁾, în special articolul 42 alineatul (4) al treilea paragraf,

întrucât:

- (1) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2019 al Comisiei ⁽²⁾ a stabilit, pe baza unei evaluări preliminare a riscurilor, o listă cu plante, produse vegetale și alte obiecte cu risc ridicat.
- (2) În conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/2031, dacă se concluzionează, pe baza unei evaluări a riscurilor, că o plantă, un produs vegetal sau un alt obiect provenind dintr-o țară terță, dintr-un grup de țări terțe sau dintr-o zonă specifică a țării terțe în cauză prezintă un risc inacceptabil de organisme dăunătoare, dar că acest risc poate fi redus la un nivel acceptabil prin aplicarea anumitor măsuri, Comisia trebuie să elimine respectiva plantă, respectivul produs vegetal sau alt obiect din lista stabilită în Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2019 și să le adauge în lista menționată la articolul 41 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2016/2031.
- (3) În plus, Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/1213 al Comisiei ⁽³⁾ stabilește măsurile fitosanitare pentru introducerea în Uniune a anumitor plante, produse vegetale și a altor obiecte care au fost eliminate din anexa la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2019.
- (4) Anexa la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2019 include plantele din genul *Acer* L. drept plante cu risc ridicat.
- (5) La 29 august 2019, Noua Zeelandă a înaintat Comisiei o cerere de export către Uniune de plante altoite în ochi sau cu ramură detașată, destinate plantării, aflate în repaus vegetativ, fără frunze, cu rădăcini nude, în vârstă de 1-3 ani, din speciile *Acer japonicum* Thunberg, *Acer palmatum* Thunberg și *Acer shirasawanum* Koidzumi („plantele specificate”). Cererea menționată a fost susținută de dosarul tehnic respectiv.
- (6) La 20 mai 2020, Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară („autoritatea”) a publicat un avis științific cu privire la evaluarea riscurilor prezentate de plantele din genul *Acer* spp. din Noua Zeelandă ⁽⁴⁾. Autoritatea a identificat *Eotetranychus sexmaculatus*, *Meloidogyne fallax*, *Oemona hirta* și *Platypus apicalis* („organismele dăunătoare specificate”) drept organisme dăunătoare relevante pentru plantele specificate, a evaluat măsurile de reducere a riscurilor descrise în dosar pentru organismele dăunătoare respective și a făcut estimări, în cazul fiecărui organism dăunător pentru produsul respectiv, în ceea ce privește probabilitatea absenței acestuia.
- (7) În urma avizului respectiv, Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/1361 al Comisiei ⁽⁵⁾ a eliminat plantele specificate din lista plantelor cu risc ridicat stabilită în Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2019.

⁽¹⁾ JO L 317, 23.11.2016, p. 4.

⁽²⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2019 al Comisiei din 18 decembrie 2018 de stabilire a unei liste provizorii cu plante, produse vegetale sau alte obiecte cu risc ridicat, în sensul articolului 42 din Regulamentul (UE) 2016/2031, și a unei liste cu plante pentru care nu sunt necesare certificate fitosanitare în vederea introducerii în Uniune, în sensul articolului 73 din același regulament (JO L 323, 19.12.2018, p. 10).

⁽³⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/1213 al Comisiei din 21 august 2020 privind măsurile fitosanitare pentru introducerea în Uniune a anumitor plante, produse vegetale și a altor obiecte care au fost eliminate din anexa la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2019 (JO L 275, 24.8.2020, p. 5).

⁽⁴⁾ Comitetul PLH EFSA (Comitetul EFSA pentru sănătatea plantelor), 2020. „Scientific Opinion on the commodity risk assessment of *Acer* spp. plants from New Zealand” (Avis științific privind evaluarea riscurilor pentru plantele din genul *Acer* spp. din Noua Zeelandă). EFSA Journal 2020; 18(5): 6105, <https://doi.org/10.2903/j.efsa.2020.6105>

⁽⁵⁾ Regulamentul de punere în aplicare 2020/1361 al Comisiei din 30 septembrie 2020 de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2018/2019 al Comisiei în ceea ce privește anumite plante destinate plantării din specia *Malus domestica*, originare din Serbia, și în ceea ce privește anumite plante destinate plantării din genul *Acer*, originare din Noua Zeelandă (a se vedea pagina 1 din prezentul Jurnal Oficial).

- (8) În plus, pe baza avizului respectiv, măsurile necesare pentru a combate riscul prezentat de organismele dăunătoare specificate pot fi adoptate ca cerințe fitosanitare la import, pentru a se asigura protecția fitosanitară a teritoriului Uniunii la introducerea plantelor specificate în Uniune.
- (9) În ceea ce privește *Oemonia hirta* și *Platypus apicalis*, măsurile descrise de Noua Zeelandă în dosar sunt considerate suficiente pentru a reduce la un nivel acceptabil riscul legat de introducerea plantelor specificate în Uniune. Prin urmare, măsurile pentru aceste două organisme dăunătoare trebuie să se bazeze pe cele descrise de Noua Zeelandă în dosar.
- (10) În ceea ce privește *Meloidogyne fallax*, măsurile descrise de Noua Zeelandă în dosar sunt în conformitate cu cerințele existente prevăzute la punctul 10 din anexa VII la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/2072 al Comisiei ⁽⁶⁾ pentru nematozi, în ceea ce privește arborii și arbuștii destinați plantării.
- (11) În ceea ce privește *Eotetranychus sexmaculatus*, se consideră că simpla aplicare a măsurilor propuse de Noua Zeelandă în dosar nu poate reduce la un nivel acceptabil riscul legat de introducerea în Uniune a plantelor specificate, întrucât, potrivit avizului autorității, persistă unele incertitudini. Soluționarea incertitudinilor identificate, prin aplicarea unor măsuri suplimentare în ceea ce privește declarațiile oficiale și certificatele fitosanitare pentru plantele respective, poate reduce la un nivel acceptabil riscul legat de introducerea în Uniune a plantelor specificate. Prin urmare, măsurile aplicate de Noua Zeelandă în dosar pentru *Eotetranychus sexmaculatus* trebuie completate cu măsurile care soluționează incertitudinile.
- (12) *Oemonia hirta* și *Meloidogyne fallax* sunt menționate ca organisme dăunătoare de carantină pentru Uniune în anexa II la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/2072. *Eotetranychus sexmaculatus* și *Platypus apicalis* nu sunt încă incluse în lista organismelor dăunătoare de carantină pentru Uniune din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/2072 al Comisiei, dar ar putea îndeplini condițiile de includere în listă în urma unei noi evaluări complete a riscurilor. În cazul în care se stabilește că respectivele organisme dăunătoare îndeplinesc acele condiții, ele vor fi incluse în lista din anexa II la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/2072, iar plantele relevante vor fi incluse în anexa VII la regulamentul respectiv, împreună cu măsurile corespunzătoare, pe baza unei evaluări complete a riscurilor cu privire la organismele dăunătoare respective. Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/2072 trebuie în acel moment să fie revizuit în consecință.
- (13) Prin urmare, anexa la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/1213 trebuie modificată în consecință.
- (14) Pentru a se conforma obligațiilor Uniunii care decurg din Acordul Organizației Mondiale a Comerțului privind aplicarea măsurilor sanitare și fitosanitare ⁽⁷⁾, importul plantelor specificate trebuie să fie reluat în cel mai scurt timp posibil. Prin urmare, prezentul regulament trebuie să intre în vigoare în a treia zi de la data publicării.
- (15) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului permanent pentru plante, animale, produse alimentare și hrană pentru animale,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Obiectul

Prezentul regulament stabilește măsurile fitosanitare pentru introducerea în Uniune a anumitor plante destinate plantării din speciile *Acer japonicum* Thunberg, *Acer palmatum* Thunberg și *Acer shirasawanum* Koidzumi, originare din Noua Zeelandă.

⁽⁶⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/2072 al Comisiei din 28 noiembrie 2019 de stabilire a unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a Regulamentului (UE) 2016/2031 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește măsurile de protecție împotriva organismelor dăunătoare plantelor, de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 690/2008 al Comisiei și de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2018/2019 al Comisiei (JO L 319, 10.12.2019, p. 1).

⁽⁷⁾ Acordul Organizației Mondiale a Comerțului privind aplicarea măsurilor sanitare și fitosanitare (Acordul SPS), https://www.wto.org/english/tratop_e/sps_e/spsagr_e.htm

*Articolul 2***Modificarea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2020/1213**

Anexa la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/1213 se modifică în conformitate cu anexa la prezentul regulament.

*Articolul 3***Intrare în vigoare**

Prezentul regulament intră în vigoare în a treia zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 30 septembrie 2020.

Pentru Comisie

Președintele

Ursula VON DER LEYEN

ANEXĂ

În anexa la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/1213 se adaugă următoarele puncte:

Plante, produse vegetale și alte obiecte	Cod NC	Țara terță de origine	Măsuri
„4. Plante altoite în ochi sau cu ramură detașată, destinate plantării, aflate în repaus vegetativ, fără frunze, cu rădăcini nude, în vârstă de 1-3 ani, din speciile <i>Acer japonicum</i> Thunberg, <i>Acer palmatum</i> Thunberg și <i>Acer shirasawanum</i> Koidzumi	ex 0602 90 41 ex 0602 90 45 ex 0602 90 46 ex 0602 90 48 ex 0602 90 50	Noua Zeelandă	(a) Declarație oficială care atestă că: (i) plantele sunt indemne de <i>Eotetranychus sexmaculatus</i>; (ii) plantele au fost cultivate, pe tot parcursul vieții lor, într-un loc de producție care, împreună cu siturile de producție care îl alcătuiesc, este înregistrat și monitorizat de organizația națională pentru protecția plantelor din țara de origine (iii) situl de producție a fost declarat indemn de <i>Eotetranychus sexmaculatus</i> în timpul inspecțiilor oficiale efectuate la momente adecvate, de la începutul ciclului complet de producție; în cazul în care se suspectează prezența <i>Eotetranychus sexmaculatus</i> în situl de producție, s-au efectuat tratamente adecvate pentru a se garanta absența organismului dăunător; a fost stabilită o zonă înconjurătoare de 100 m, care face obiectul unor eșantionări specifice la momentul adecvat pentru a detecta <i>Eotetranychus sexmaculatus</i> și în cazul în care dăunătorul a fost depistat pe orice plantegazdă, plantele respective au fost înlăturate și distruse imediat; (iv) a fost pus în aplicare un sistem pentru a se asigura că uneltele și utilajele au fost curățate de pământ și de resturi vegetale și au fost dezinfectate pentru a fi lipsite de <i>Eotetranychus sexmaculatus</i>, înainte de a fi fost introduse în fiecare sit de producție; (v) la momentul recoltării, plantele au fost curățate și tăiate și au fost supuse unei inspecții fitosanitare oficiale, constând cel puțin dintr-o examinare vizuală detaliată, în special a tulpinilor și a ramurilor, pentru a confirma absența <i>Eotetranychus sexmaculatus</i>; (vi) imediat înainte de export, loturile de plante au fost supuse unei inspecții oficiale pentru depistarea prezenței <i>Eotetranychus sexmaculatus</i>, în special a tulpinilor și a ramurilor plantelor, iar dimensiunea eșantionului inspectat a fost de așa natură încât să permită cel puțin detectarea unui nivel de infestare de 1 % cu un nivel de încredere de 99 %; (b) certificatele fitosanitare pentru plantele respective includ, la rubrica «Declarație suplimentară»: (i) declarația următoare: «Lotul respectă dispozițiile Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2020/1362 al Comisiei»; (ii) specificarea siturilor de producție înregistrate.

5. Plante altoite în ochi sau cu ramură detașată, destinate plantării, aflate în repaus vegetativ, fără frunze, cu rădăcini nude, în vârstă de 1-3 ani, din speciile <i>Acer japonicum</i> Thunberg, <i>Acer palmatum</i> Thunberg și <i>Acer shirasawanum</i> Koidzumi	ex 0602 90 41 ex 0602 90 45 ex 0602 90 46 ex 0602 90 48 ex 0602 90 50	Noua Zeelandă	(a) Declarație oficială care atestă că: (i) plantele sunt indemne de <i>Oemona hirta</i> și de <i>Platypus apicalis</i>; (ii) plantele au fost cultivate, pe tot parcursul vieții lor, într-un loc de producție care, împreună cu siturile de producție care îl alcătuiesc, este înregistrat și monitorizat de organizația națională pentru protecția plantelor din țara de origine; (iii) situl de producție a fost declarat indemn de <i>Oemona hirta</i> și <i>Platypus apicalis</i> în timpul inspecțiilor oficiale efectuate la momente adecvate, de la începutul ciclului complet de producție; în cazul în care se suspectează prezența <i>Oemona hirta</i> sau <i>Platypus apicalis</i> în situl de producție, s-au efectuat tratamente adecvate pentru a se garanta absența organismelor dăunătoare; (iv) la recoltare, plantele au fost curățate și au fost supuse unei inspecții oficiale pentru a se confirma absența <i>Oemona hirta</i> și a <i>Platypus apicalis</i>; (v) imediat înainte de export, loturile de plante au fost supuse unei inspecții oficiale pentru depistarea prezenței <i>Oemona hirta</i> și a <i>Platypus apicalis</i>, iar dimensiunea eșantionului inspectat a fost de așa natură încât să permită cel puțin detectarea unui nivel de infestare de 1 % cu un nivel de încredere de 99 %; (b) certificatele fitosanitare pentru plantele respective includ, la rubrica «Declarație suplimentară»: (i) declarația următoare: «Lotul respectă dispozițiile Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2020/1 362 al Comisiei»; (ii) specificarea siturilor de producție înregistrate.»
---	---	---------------	--

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2020/1363 AL COMISIEI**din 30 septembrie 2020****privind autorizarea unui preparat de *Bacillus amyloliquefaciens* DSM 25840 ca aditiv furajer pentru toate speciile de porcine (titularul autorizației Chr. Hansen A/S)****(Text cu relevanță pentru SEE)**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1831/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 septembrie 2003 privind aditivii din hrana animalelor ⁽¹⁾, în special articolul 9 alineatul (2),

întrucât:

- (1) Regulamentul (CE) nr. 1831/2003 prevede autorizarea aditivilor destinați hranei animalelor, precum și motivele și procedurile de acordare a unor astfel de autorizații.
- (2) În conformitate cu articolul 7 din Regulamentul (CE) nr. 1831/2003, au fost transmise cereri de autorizații pentru preparatul de *Bacillus amyloliquefaciens* DSM 25840. Cererile în cauză au fost însoțite de informațiile și documentele necesare în conformitate cu articolul 7 alineatul (3) din regulamentul respectiv.
- (3) Cererile respective se referă la autorizarea preparatului de *Bacillus amyloliquefaciens* DSM 25840 ca aditiv în hrana tuturor speciilor de porcine, urmând a fi clasificat în categoria „aditivi tehnologici”.
- (4) În avizele sale din 21 februarie 2018 ⁽²⁾ și 4 octombrie 2019 ⁽³⁾, Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară (denumită în continuare „autoritatea”) a concluzionat că, în condițiile de utilizare propuse, preparatul de *Bacillus amyloliquefaciens* DSM 25840 nu are efecte adverse asupra sănătății animalelor, asupra siguranței consumatorilor sau asupra mediului. Autoritatea a concluzionat de asemenea că aditivul trebuie considerat o substanță potențial sensibilizantă pentru căile respiratorii și că nu se poate trage nicio concluzie cu privire la potențialul său de iritant pentru piele și ochi și cu privire la sensibilizarea pielii. Prin urmare, trebuie luate măsuri adecvate de protecție pentru a preveni efectele negative asupra sănătății umane, în special în ceea ce privește utilizatorii aditivului. Autoritatea a concluzionat că aditivul are un efect semnificativ asupra îmbunătățirii parametrilor zootehnici la toate speciile de porcine. Autoritatea nu consideră că sunt necesare cerințe specifice pentru monitorizarea după introducerea pe piață. În plus, autoritatea a verificat raportul privind metoda analitică a aditivului furajer, transmis de laboratorul de referință înființat prin Regulamentul (CE) nr. 1831/2003.
- (5) Evaluarea preparatului de *Bacillus amyloliquefaciens* DSM 25840 arată că sunt îndeplinite condițiile de autorizare prevăzute la articolul 5 din Regulamentul (CE) nr. 1831/2003. În consecință, trebuie autorizată utilizarea preparatului respectiv, astfel cum se specifică în anexa la prezentul regulament.
- (6) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului permanent pentru plante, animale, produse alimentare și hrană pentru animale,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1**Autorizarea**

Preparatul specificat în anexă, aparținând categoriei de aditivi „aditivi zootehnici” și grupei funcționale „stabilizatori ai florei intestinale”, este autorizat ca aditiv pentru hrana animalelor, în condițiile menționate în anexa respectivă.

⁽¹⁾ JO L 268, 18.10.2003, p. 29.

⁽²⁾ EFSA Journal 2018;16(4):5200.

⁽³⁾ EFSA Journal 2019;17(11):5881 și EFSA Journal 2019;17(11):5883.

*Articolul 2***Intrare în vigoare**

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 30 septembrie 2020.

Pentru Comisie

Președintele

Ursula VON DER LEYEN

ANEXĂ

Numărul de identificare al aditivului	Numele titularului autorizației	Aditivul	Compoziția, formula chimică, descrierea, metoda analitică	Specia sau categoria de animale	Vârsta maximă	Conținutul minim	Conținutul maxim	Conținutul minim	Conținutul maxim	Alte dispoziții	Sfârșitul perioadei de autorizare
						CFU/kg de furaj complet cu un conținut de umiditate de 12 %		CFU/l de apă de băut			

Categoria aditivilor zootehnici. Grupa funcțională: stabilizatori ai florei intestinale

4b1901	Chr. Hansen A/S	<i>Bacillus amyloliquefaciens</i> DSM 25840	Compoziția aditivului Preparat de <i>Bacillus amyloliquefaciens</i> DSM 25840 cu un conținut minim de $1,25 \times 10^{10}$ CFU/g de aditiv Stare solidă	Toate speciile de porcine	-	5×10^8	-	$1,7 \times 10^8$	-	1. A se menționa condițiile de depozitare și stabilitatea la tratament termic în instrucțiunile de utilizare a aditivului și a preamestecurilor. 2. Aditivul poate fi utilizat în apa de băut. În ceea ce privește utilizarea aditivului în apa de băut, trebuie asigurată dispersia omogenă a aditivului. 3. Pentru utilizatorii aditivului și ai preamestecurilor, operatorii din sectorul hranei pentru animale stabilesc proceduri operaționale și măsuri organizatorice pentru a contracara riscurile potențiale care rezultă din utilizarea lor. În cazul în care respectivele riscuri nu pot fi eliminate sau reduse la minimum prin astfel de proceduri și de măsuri, aditivul și preamestecurile se utilizează cu echipamente de protecție individuală, inclusiv cu echipamente de protecție pentru piele, ochi și aparatul respirator.	21 octombrie 2030
			Caracterizarea substanței active: Spori viabili de <i>Bacillus amyloliquefaciens</i> DSM 25840								
			Metodă analitică ⁽¹⁾ Pentru identificarea <i>Bacillus amyloliquefaciens</i> DSM 25840: Identificare: Electroforeză în gel în câmp pulsatil (PFGE) Pentru numărarea <i>Bacillus amyloliquefaciens</i> DSM 25840 în aditivul furajer, în preamestecuri și în furaje: Metoda dispersiei pe placă cu triptonă soia agar – EN 15784								

⁽¹⁾ Detaliile metodelor analitice sunt disponibile la următoarea adresă a laboratorului de referință: <https://ec.europa.eu/jrc/en/eurl/feed-additives/evaluation-reports>.

RECOMANDĂRI

RECOMANDAREA (UE) 2020/1364 A COMISIEI

din 23 septembrie 2020

privind căile legale de acces la protecție în UE: promovarea relocării, a admisiei umanitare și a altor căi complementare

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 292,

întrucât:

- (1) Numărul refugiaților și al altor persoane care au nevoie de protecție internațională este în creștere la nivel mondial. În consecință, este necesar să se consolideze capacitatea Uniunii necesară pentru ca aceasta să își îndeplinească datoria morală de a oferi asistență efectivă. Toate statele membre ar trebui să participe la eforturile colective ale Uniunii de a-și manifesta solidaritatea față de cei care au nevoie de protecție internațională, oferind căi legale către Uniune și îmbunătățind spațiul de protecție din afara Uniunii.
- (2) Prezenta recomandare vizează sprijinirea eforturilor susținute ale statelor membre de a oferi protecție internațională și de a spori canalele legale și sigure pentru persoanele care au nevoie de aceasta. În special, acțiunile recomandate au drept scop solidaritatea față de țările din afara UE în care este strămutat un număr mare de persoane care au nevoie de protecție internațională, contribuirea la inițiativele internaționale în materie de relocare și de admisie umanitară și o mai bună gestionare generală a migrației.
- (3) Uniunea întreprinde acțiuni în direcția dezvoltării și îmbunătățirii spațiului de protecție din țările de tranzit, de destinație sau din primele țări de azil, pentru a sprijini atât persoanele care au nevoie de protecție internațională, cât și migranții care sunt deosebit de vulnerabili și pentru a ajuta comunitățile-gazdă. Programele regionale de dezvoltare și de protecție ⁽¹⁾ din Cornul Africii, din Africa de Nord și din Orientul Mijlociu sprijină, printre altele, susținerea și îmbunătățirea spațiului de protecție prin dezvoltarea capacităților sistemelor naționale și prin sprijinirea autorităților și a societății civile. Acestea oferă protecție prin acordarea de asistență directă persoanelor care au nevoie de protecție internațională. Toate acțiunile sunt realizate de partenerii de implementare. Programele sprijină soluțiile durabile pentru cei care au nevoie de protecție internațională, în special relocarea, prin asigurarea controlului de securitate și a înregistrării, prin facilitarea determinării efective a statutului de refugiat, precum și printr-o sprijinire directă a operațiunilor de relocare desfășurate de Înaltul Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați (UNHCR). Statele membre sunt invitate să joace un rol activ în calitate de membri ai consorțiului sau să contribuie financiar la sprijinirea și punerea în aplicare a programelor regionale de dezvoltare și protecție, în vederea consolidării dimensiunii externe a politicii UE din domeniul migrației.
- (4) Relocarea este un instrument important prin care se oferă protecție persoanelor care au nevoie de protecție internațională și care constituie o dovadă clară a solidarității la nivel mondial cu țările terțe, pentru a le ajuta să facă față unui număr mare de persoane care fug din calea războiului sau de persecuție. Aceasta este, de asemenea, un element-cheie al politicii globale a Uniunii în materie de azil și migrație: oferind căi sigure și legale pentru cei care au nevoie de protecție, relocarea contribuie la salvarea de vieți, la reducerea migrației neregulamentare și la contracararea modelului de afaceri al rețelelor care introduc ilegal migranți. Relocarea este, de asemenea, o parte integrantă importantă a abordării cuprinzătoare a migrației atunci când țările partenere sunt implicate în întregul spectru al domeniilor legate de migrație.
- (5) UNHCR a confirmat că nevoile globale în materie de relocare rămân ridicate, fiind vorba de 1,44 milioane de cazuri în 2020. Se preconizează că acest număr va crește în anii următori.

⁽¹⁾ Cofinanțate din bugetul Uniunii și puse în aplicare de consorții conduse de statele membre.

- (6) Primul Forum global privind refugiații, care a avut loc în decembrie 2019, a făcut bilanțul progreselor înregistrate în ceea ce privește punerea în aplicare a Pactului mondial privind refugiații al UNHCR ⁽⁷⁾. Acesta a mobilizat un larg sprijin internațional în vederea găsirii unor soluții durabile pentru refugiații din întreaga lume, inclusiv soluții de relocare și extindere a numărului și a gamei de căi legale disponibile pentru cei care au nevoie de protecție internațională. Strategia pe trei ani a UNHCR (2019-2021) privind relocarea și căile complementare oferă o foaie de parcurs pentru extinderea acestora prin oferirea mai multor locuri, mobilizarea mai multor actori și crearea unor societăți mai primitoare. Pentru a-și asuma un rol de lider la nivel mondial în ceea ce privește relocarea, statele membre sunt invitate să sprijine punerea în aplicare a strategiei și să contracareze tendința actuală de scădere a numărului de țări de relocare la nivel mondial și de scădere drastică a numărului angajamentelor de relocare ⁽⁸⁾.
- (7) Începând din 2015, două programe de relocare de succes sponsorizate de UE, la care au participat un număr semnificativ de state membre, au ajutat peste 70 000 de persoane dintre cele mai vulnerabile care au nevoie de protecție internațională să găsească adăpost în Uniune. Între 2015 și 2018, atunci când situația la nivel mondial în materie de relocare s-a schimbat în mod considerabil, relocările anuale către statele membre s-au triplat, ponderea UE în ceea ce privește relocarea la nivel mondial crescând de la sub 9 % înainte de 2016 la 41 % în 2018. Această creștere arată beneficiile și potențialul cooperării și coordonării la nivelul UE în domeniul relocării. Aceasta demonstrează, de asemenea, importanța finanțării de la bugetul UE, în perioada 2015-2020 fiind alocat 1 miliard EUR sprijinirii directe a eforturilor de relocare ale statelor membre.
- (8) În cadrul primului mecanism de relocare al UE ⁽⁴⁾, statele membre, împreună cu statele asociate la sistemul Dublin, au convenit să relocheze 22 504 persoane care aveau nevoie de protecție internațională din Orientul Mijlociu, din Cornul Africii și din Africa de Nord pe o perioadă de 2 ani (2015-2017) ⁽⁵⁾. În total, au fost relocate în cadrul acestui prim mecanism de succes al UE 19 452 de persoane (86 % din angajamentul total).
- (9) În cadrul celui de al doilea mecanism de relocare al UE ⁽⁶⁾, statele membre au convenit să relocheze 50 039 de persoane care aveau nevoie de protecție internațională din Turcia, Liban, Iordania, precum și din țări situate de-a lungul rutei central-mediteraneene, sprijinind în special mecanismele de tranzit de urgență stabilite de UNHCR în Niger (2017) și în Rwanda (2019). Mecanismul a constituit un succes, fiind relocate 43 827 de persoane (88 % din totalul angajamentelor).
- (10) Pentru a maximiza numărul de relocări și pentru a utiliza în mod eficient finanțarea disponibilă, statelor membre care nu și-au onorat încă integral angajamentele asumate în cadrul celui de al doilea mecanism de relocare al UE li se oferă posibilitatea de a face acest lucru în 2020 și 2021, pentru a-și îndeplini angajamentele anterioare.
- (11) În temeiul Declarației UE-Turcia ⁽⁷⁾ au fost relocate până la jumătatea lunii septembrie 2020 peste 27 000 de persoane ⁽⁸⁾. Statele membre au relocat prin intermediul sistemelor lor naționale și alte persoane provenind din Turcia care aveau nevoie de protecție internațională.
- (12) Uniunea trebuie să treacă de la mecanisme ad-hoc de relocare la mecanisme care să funcționeze pe baza unui cadru stabil care să garanteze că mecanismele de relocare ale Uniunii sunt sustenabile și previzibile. În acest scop, Comisia a propus în 2016 un regulament de instituire a unui cadru de relocare al Uniunii ⁽⁹⁾ pentru a oferi căi sigure și legale de protecție internațională celor care au nevoie de aceasta, ca parte a revizuirii sistemului de azil al Uniunii. În iunie 2018 s-a ajuns la un acord politic provizoriu parțial care a inclus adăugarea, alături de relocare, a admisiei umanitare în domeniul de aplicare al regulamentului propus. Adoptarea rapidă a propunerii este un element important pentru o politică a UE mai eficientă, mai echitabilă și mai stabilă în materie de azil și migrație, care să includă un cadru stabil de relocare.

⁽⁷⁾ <https://www.unhcr.org/the-global-compact-on-refugees.html>

⁽⁸⁾ UNHCR a primit angajamente de relocare din partea a 29 de țări în 2018, comparativ cu 35 de țări în 2017; numărul de plecări în vederea relocării a scăzut de la 65 100 în 2017 la 55 680 în 2018.

⁽⁴⁾ Recomandarea (UE) 2015/914 a Comisiei din 8 iunie 2015 privind un mecanism european de relocare (JO L 148, 13.6.2015, p. 32).

⁽⁵⁾ Concluziile reprezentanților guvernelor statelor membre, reuniți în cadrul Consiliului din 20 iulie 2015.

⁽⁶⁾ Recomandarea (UE) 2017/1803 a Comisiei din 3 octombrie 2017 privind sporirea căilor legale pentru persoanele care au nevoie de protecție internațională (JO L 259, 7.10.2017, p. 21).

⁽⁷⁾ <https://www.consilium.europa.eu/ro/press/press-releases/2016/03/18/eu-turkey-statement/>

⁽⁸⁾ Aceste relocări au fost parțial contabilizate în cadrul mecanismelor de relocare ale UE menționate în considerentele 8 și 9.

⁽⁹⁾ COM(2016) 468 final.

- (13) Pentru a asigura continuarea eforturilor de relocare până la instituirea unui cadru stabil, Comisia a invitat statele membre să prezinte angajamente de relocare pentru 2020 cu ocazia celui de al 9-lea Forum privind relocarea din iulie 2019. Acest demers s-a bazat pe prioritățile convenite pentru această perioadă și a fost întreprins în conformitate cu nevoile de relocare la nivel mondial preconizate de UNHCR pentru 2020 și cu recomandările UNHCR privind planificarea UE în materie de relocare în 2020, fiind solicitate 30 000 de locuri pentru 2020. Numărul angajamentelor rezultate, asumate de statele membre, a fost de aproape 29 500. Acest angajament global considerabil, care reprezintă peste 50 % din toate locurile de relocare puse de state la dispoziția UNHCR pentru 2020, evidențiază angajamentul continuu al statelor membre de a oferi protecție, de a salva vieți și de a propune alternative credibile la deplasările neregulate.
- (14) Având în vedere nevoile la nivel mondial preconizate în materie de relocare pentru 2020, strategia pe trei ani a UNHCR (2019-2021) privind relocarea și căile complementare, precum și primul Forum global privind refugiații (decembrie 2019), acest angajament semnificativ al statelor membre afirmă rolul UE de lider mondial în materie de relocare.
- (15) Alegerea regiunilor prioritare pentru relocări în cadrul exercițiului de asumare de angajamente pentru 2020 se bazează pe nevoile la nivel mondial în materie de relocare preconizate de UNHCR și pe necesitatea de a continua punerea în aplicare a Declarației UE-Turcia din martie 2016. Statele membre ar trebui să continue relocările din Turcia, Iordania, Liban, precum și din țările africane cheie situate de-a lungul rutei central-mediteraneene și care duc la aceasta, printre care se numără Libia, Nigerul, Ciadul, Egiptul, Etiopia și Sudanul. Acestea ar trebui, de asemenea, să sprijine mecanismele de tranzit de urgență din Niger și Rwanda și să asigure locuri pentru relocările urgente. Punerea în aplicare a Declarației UE-Turcia include activarea sistemului de admisie umanitară pe bază de voluntariat gestionat împreună cu Turcia, cu condiția să fi fost îndeplinite toate condițiile prealabile prevăzute, iar trecerile neregulate ale frontierei dintre Turcia și UE să fi încetat sau cel puțin să fi fost reduse în mod semnificativ și durabil.
- (16) Pentru a ajuta statele membre să pună în aplicare obiectivul de 29 500 de locuri în 2020, au fost puse la dispoziție de la bugetul Uniunii aproximativ 300 de milioane EUR⁽¹⁰⁾. Sub rezerva normelor Fondului pentru azil, migrație și integrare (FAMI), statele membre pot beneficia de un stimul financiar de 10 000 EUR pentru fiecare persoană relocată din regiunile prioritare sau pentru grupurile deosebit de vulnerabile și de 6 000 EUR pentru alte relocări.
- (17) În perioada ianuarie-martie 2020, au fost relocate în UE peste 3 600 de persoane, ca parte a exercițiului de asumare de angajamente pentru 2020. Cu toate acestea, izbucnirea pandemiei de COVID-19 a dus la o perturbare gravă a operațiunilor de relocare. Statele membre, UNHCR și Organizația Internațională pentru Migrație (OIM) au suspendat aceste operațiuni începând cu jumătatea lunii martie 2020. La 18 iunie 2020, UNHCR și OIM au anunțat reluarea deplasărilor în vederea relocării refugiaților⁽¹¹⁾. Începând din vară, mai multe state membre au început să își reia treptat activitatea de relocare.
- (18) Această amenințare globală fără precedent la adresa sănătății și măsurile de limitare a răspândirii virusului au avut un impact considerabil asupra tuturor operațiunilor și procedurilor legate de relocare, de admisie umanitară și de sponsorizare comunitară. A devenit evident că pentru a se maximiza impactul măsurilor luate este necesară o coordonare la nivelul UE.
- (19) În Orientările privind punerea în aplicare a dispozițiilor relevante ale UE în domeniul procedurilor de azil și de returnare și privind relocarea⁽¹²⁾, Comisia a invitat statele membre să continue să își manifeste solidaritatea față de cei care au nevoie de protecție internațională și față de țările din afara UE care găzduiesc un număr mare de refugiați, asigurând, în măsura posibilului, continuitatea procedurilor legate de relocare. Comisia a invitat statele membre să ia în considerare noi modalități de lucru, cum ar fi interviuarea la distanță sau relocarea dosarelor. În ceea ce privește aceste teme, Biroul European de Sprijin pentru Azil (EASO) a furnizat sprijin operațional rapid datorită unei serii de reuniuni tematice online organizate în cadrul rețelei de relocare și de admisie umanitară.
- (20) Recunoscând efectul perturbator al pandemiei de COVID-19 asupra punerii în aplicare a angajamentelor asumate în cadrul exercițiului din 2020, Comisia a decis să prelungească după 2020 perioada de punere în aplicare, pentru a se asigura că statele membre dispun de suficient timp pentru a implementa pe deplin aceste angajamente. Prin urmare, programul inițial de un an va fi transformat într-un program de doi ani care acoperă perioada 2020-2021, în cursul căreia statele membre ar trebui să pună în aplicare 29 500 de angajamente. În plus, statele membre sunt invitate să aibă în vedere, dacă este posibil, instituirea de programe naționale de relocare suplimentare finanțate de stat.

⁽¹⁰⁾ Sprijinul financiar combină creditele bugetare pentru 2019 și 2020, care au fost puse la dispoziția statelor membre în două tranșe.

⁽¹¹⁾ [https://www.unhcr.org/news/press/2020/6/5eeb85be4/joint-statement-un-refugee-chief-grand-ioms-vitorino-announce-resumption.html?query=resettlement resumption](https://www.unhcr.org/news/press/2020/6/5eeb85be4/joint-statement-un-refugee-chief-grand-ioms-vitorino-announce-resumption.html?query=resettlement%20resumption)

⁽¹²⁾ C(2020) 2516 final.

- (21) Pentru a asigura continuarea fără întreruperi a eforturilor UE de relocare după perturbările cauzate de pandemia de COVID-19, ar trebui ca, începând cu 2022, să se aibă în vedere noi programe de relocare, ținând seama de resursele financiare alocate Fondului pentru azil și migrație pentru perioada 2021-2027 în vederea sprijinirii angajamentelor statelor membre. Ambiția Uniunii este în continuare aceea de a se angaja pe calea sporirii constante a numărului de relocări în anii următori.
- (22) Pe lângă sprijinul financiar al UE, au fost instituite diverse măsuri pentru a ajuta statele membre să efectueze relocări. Obiectivul EASO este de a ajuta statele membre să își îndeplinească angajamentele în materie de relocare. Mecanismul de sprijin pentru relocare de la Istanbul, care este operațional din aprilie 2019 (în faza-pilot), susține eforturile depuse de statele membre în ceea ce privește relocarea din Turcia. În plus, rețeaua privind relocarea și admisia umanitară, facilitată de EASO, care este operațională din ianuarie 2020, favorizează cooperarea și schimbul de cunoștințe între statele membre, concentrându-se pe subiecte specifice ale UE. Rețeaua a constituit principalul for al statelor membre pentru abordarea impactului pandemiei de COVID-19 prin schimb de informații și învățare reciprocă.
- (23) În plus, în conformitate cu strategia pe trei ani a UNHCR (2019-2021) privind relocarea și căile complementare, este oportun să se promoveze introducerea sau utilizarea într-o și mai mare măsură a modelelor de admisie umanitară și a altor căi complementare, ca mijloace suplimentare de admisie, pentru a spori numărul de locuri oferite pe căi sigure și legale, în plus față de relocare.
- (24) Propunerea de regulament privind cadrul de relocare al Uniunii prevede acordarea de finanțare statelor membre pentru admisia umanitară.
- (25) Reflectând diversitatea modelelor de admisie umanitară, există deja o gamă largă de experiențe promițătoare în statele membre și în țările din afara UE, care pot fi extinse sau reproduse în alte state membre.
- (26) Mai multe state membre au pus în aplicare sisteme de sponsorizare comunitară ⁽¹³⁾, care pot sprijini relocarea, admisia umanitară și alte căi complementare. În toate cazurile, sponsorii privați, grupurile de persoane fizice sau organizațiile fără scop lucrativ pot juca un rol structurat în primirea și integrarea celor care au nevoie de protecție internațională.
- (27) În contextul relocării, sistemele de sponsorizare comunitară pot ajuta statele membre să sporească numărul locurilor de relocare și să integreze cu succes refugiații în comunități-gazdă primitoare. Pe baza unui parteneriat puternic între stat și organizațiile societății civile, persoane sau grupuri de persoane, sponsorii privați oferă, de obicei, sprijin financiar, practic și moral pentru admisia sau integrarea refugiaților. Astfel cum s-a demonstrat în studiul din 2018 privind fezabilitatea și valoarea adăugată a sistemelor de sponsorizare ⁽¹⁴⁾, modelele de sponsorizare comunitară pot lua multe forme. În funcție de modul în care au fost concepute și de obiectivul lor, ele contribuie la creșterea numărului de locuri de admisie aflate la dispoziția celor care au nevoie de protecție, permit o integrare mai rapidă și mai eficientă, îmbunătățesc sprijinul public pentru refugiați și relocare și contribuie la prevenirea deplasărilor neregulate ulterioare ale persoanelor relocate.
- (28) Printre celelalte forme de sponsorizare comunitară ce pot servi drept model, în afară de relocare, se numără așa-zisele „coridoare umanitare”, denumite astfel de unele state membre și organizații private, și anume modelul de sponsorizare comunitară pus în aplicare în prezent de organizațiile cu profil religios din Italia, Franța și Belgia, în cooperare cu guvernele țărilor respective. În cadrul acestui model, sponsorii privați sunt implicați în toate etapele procesului de admisie, de la identificarea persoanelor care au nevoie de protecție internațională la transferul lor către statul membru în cauză. Acestea preiau, de asemenea, eforturile de primire și de integrare și suportă costurile aferente. Începând cu 2016, au sosit în Europa pe această cale peste 2 700 de persoane care au nevoie de protecție internațională, majoritatea în Italia și Franța. Normele detaliate de cooperare între stat și sponsorii privați sunt adesea stabilite în memorandumuri de înțelegere.
- (29) Având în vedere beneficiile oferite de sponsorizarea comunitară, Uniunea ar trebui să promoveze în continuare o abordare la nivelul UE în această privință, pe baza experienței existente a statelor membre și cu implicarea EASO. Uniunea va continua să ofere sprijin pentru consolidarea capacităților actorilor societății civile implicați în programe de sponsorizare comunitară și să promoveze schimburile transnaționale privind partajarea de cunoștințe, pentru a extinde programele existente de sponsorizare comunitară și pentru a crea noi programe, inclusiv în statele membre care nu au pus încă în aplicare astfel de programe. În 2019, Comisia a lansat o cerere specifică de propuneri în acest sens în cadrul programului de acțiune al Uniunii pentru FAMI ⁽¹⁵⁾. Promovarea unor căi

⁽¹³⁾ În unele țări, acestea sunt denumite și „sisteme de sponsorizare privată”.

⁽¹⁴⁾ <https://op.europa.eu/fr/publication-detail/-/publication/1dbb0873-d349-11e8-9424-01aa75ed71a1/language-en/format-PDF/source-114630059>

⁽¹⁵⁾ Cererea de propuneri pe 2019 AMIF-2019-AG-Call, subiectul 1: Încurajarea integrării persoanelor care au nevoie de protecție prin programe de sponsorizare privată.

complementare pentru persoanele care au nevoie de protecție și integrarea lor suplimentară se numără printre subiectele incluse în cererea de propuneri pentru acțiuni transnaționale în materie de azil, migrație și integrare din cadrul Programului de lucru al FAMI pentru 2020 ⁽¹⁶⁾.

- (30) Pandemia de COVID-19 a afectat și sistemele de sponsorizare comunitară. În orientările sale privind punerea în aplicare a dispozițiilor relevante ale UE în domeniul procedurilor de azil și de returnare și privind relocarea, Comisia a încurajat statele membre să mențină deschise canalele de comunicare cu sponsorii, să îi informeze cu privire la evoluția situației și să continue sponsorizarea recrutării și a screeningului, pentru a spori capacitățile disponibile de găzduire în viitor.
- (31) Astfel cum a subliniat UNHCR, reîntregirea familiei este recunoscută pe scară largă ca fiind un factor esențial pentru o integrare de succes în țara-gazdă. Persoanele strămutate forțat care au nevoie de protecție internațională se confruntă adesea cu numeroase provocări în ceea ce privește dreptul lor la reîntregirea familiei, cum ar fi procedurile administrative îndelungate și greoaie ⁽¹⁷⁾. Acest lucru poate duce la încercări de eludare a normelor printr-o migrație neregulamentară, periculoasă. Pentru a facilita exercitarea dreptului la reîntregirea familiei, în conformitate cu Directiva privind reîntregirea familiei ⁽¹⁸⁾, statele membre sunt încurajate să instituie programe de asistență pentru reîntregirea familiei care să îmbunătățească accesul la informații și să simplifice procesul de solicitare a vizelor. În plus, în cazurile care nu intră în domeniul de aplicare al Directivei privind reîntregirea familiei, statele membre sunt invitate să instituie programe de admitie umanitară, cum ar fi sponsorizări adresate familiilor.
- (32) Pentru a valorifica competențele, calificările și motivația persoanelor care au nevoie de protecție internațională, ar trebui explorate și alte căi complementare de admitie, cum ar fi educația sau munca. Mai multe state membre sprijină programe care facilitează accesul la căile legale existente pentru cei care au nevoie de protecție internațională, cum ar fi studenții sau lucrătorii. Statele membre sunt încurajate să utilizeze, în cadrul unor astfel de proceduri, Instrumentul UE de stabilire a profilului de competențe al resortisanților țărilor terțe. Acest instrument online specific contribuie la cartografierea și documentarea competențelor și calificărilor persoanelor care provin din familii de migranți ⁽¹⁹⁾.
- (33) Se estimează că mai puțin de trei procente din refugiații din întreaga lume au acces la învățământul superior ⁽²⁰⁾. Chiar și atunci când dețin competențele și cunoștințele necesare, adesea aceștia nu dispun de informațiile și de mijloacele financiare necesare pentru a se înscrie la programe universitare sau postuniversitare în Uniune. Statele membre ar trebui să aibă în vedere îmbunătățirea accesului la universități al tinerilor care au nevoie de protecție internațională și, prin urmare, să faciliteze admitia acestora pe teritoriul lor în calitate de studenți. Astfel de inițiative pot necesita un proces de selecție proactiv în țările din afara UE, formare lingvistică, flexibilitate în ceea ce privește criteriile de admitere la programele de studiu, precum și burse de studii și măsuri de integrare specifice la sosire. După absolvire, studenții care doresc să rămână în statul membru în cauză, în conformitate cu Directiva (UE) 2016/801 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²¹⁾, ar trebui să beneficieze de consiliere și de ajutor în căutarea unui loc de muncă.
- (34) Pentru a facilita punerea în aplicare a unor astfel de programe, Comisia va încuraja învățarea reciprocă și schimbul de experiență între statele membre și va explora posibilitățile de acordare de sprijin financiar al UE pentru conceperea și dezvoltarea unor astfel de căi pentru studenți.
- (35) Statele membre ar trebui să aibă în vedere totodată colaborarea în cadrul parteneriatelor cu sectorul privat, cu angajatorii, cu sindicatele și cu societatea civilă pentru a dezvolta sisteme inovatoare de mobilitate internațională a forței de muncă pentru cei care au nevoie de protecție.
- (36) Împreună cu rețeaua de relocare și de admitie umanitară, EASO va ajuta statele membre să conceapă și să pună în aplicare programe de admitie umanitară și alte căi complementare.

⁽¹⁶⁾ Decizia de punere în aplicare a Comisiei din 26.6.2020 privind finanțarea acțiunilor Uniunii în cadrul Fondului pentru azil, migrație și integrare și adoptarea Programului de lucru pentru 2020: <https://ec.europa.eu/home-affairs/sites/homeaffairs/files/financing/fundings/migration-asylum-borders/asylum-migration-integration-fund/union-actions/docs/c4223-annex-decision-amif-awp-2020.pdf>.

⁽¹⁷⁾ <https://www.unhcr.org/uk/protection/basic/5f5743f84/families-together-family-reunification-for-refugees-in-the-european-union.html>

⁽¹⁸⁾ Directiva 2003/86/CE a Consiliului din 22 septembrie 2003 privind dreptul la reîntregirea familiei (JO L 251, 3.10.2003, p. 12).

⁽¹⁹⁾ <https://ec.europa.eu/migrantskills/#/>

⁽²⁰⁾ Estimările UNHCR: <https://www.unhcr.org/tertiary-education.html>

⁽²¹⁾ Directiva (UE) 2016/801 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2016 privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe pentru cercetare, studii, formare profesională, servicii de voluntariat, programe de schimb de elevi sau proiecte educaționale și muncă au pair (JO L 132, 21.5.2016, p. 21), articolul 25.

- (37) Atunci când pune în aplicare programe de relocare, de admisie umanitară și alte programe privind căi complementare, statele membre ar trebui să țină seama de obligațiile prevăzute în Convenția ONU privind drepturile persoanelor cu handicap.
- (38) Pentru a asigura monitorizarea punerii în aplicare a mecanismelor de relocare ale UE în 2020 și 2021, statele membre ar trebui, la cerere, să informeze Comisia cu privire la persoanele relocate pe teritoriul lor în conformitate cu angajamentele lor, precizând țara de unde a fost relocată persoana respectivă. Comisia va monitoriza, de asemenea, diversele proiecte și programe de admisie umanitară puse în aplicare în statele membre, pentru a avea în permanență o imagine de ansamblu a tuturor căilor legale disponibile pentru cei care au nevoie de protecție internațională și numărul de locuri oferite prin intermediul acestor canale.
- (39) Prezenta recomandare ar trebui să fie adresată statelor membre. Statele asociate la sistemul Dublin sunt invitate să contribuie la eforturile comune de relocare de la nivel european, precum și la eforturile comune legate de alte căi complementare,

ADOPTĂ PREZENTA RECOMANDARE:

CREȘTEREA NUMĂRULUI STATELOR MEMBRE IMPLICATE ÎN RELOCARE ȘI ÎN ADMISIA UMANITARĂ

1. Statele membre ar trebui să contribuie la oferirea de căi legale persoanelor care au nevoie de protecție internațională, în spiritul solidarității internaționale cu primele țări de azil sau de tranzit, și să consolideze solidaritatea dintre ele.

INTENSIFICAREA EFORTURILOR DE PUNERE ÎN APLICARE ÎN CONTEXTUL PANDEMIEI DE COVID-19 ȘI INTENSIFICAREA RELOCĂRII PE TERMEN MEDIU

2. Pe baza experienței dobândite în ceea ce privește punerea în aplicare a mecanismelor anterioare de relocare ale UE și pentru a facilita tranziția de la aceste mecanisme la cadrul stabil de relocare al Uniunii, statele membre sunt invitate să realizeze obiectivul de relocare stabilit în cadrul exercițiului de asumare de angajamente din 2020, și anume relocarea a cel puțin 29 500 de persoane care au nevoie de protecție internațională din țări din afara UE pentru o perioadă de doi ani (de la 1 ianuarie 2020 până la 31 decembrie 2021).
3. Statele membre sunt invitate să își pună în aplicare angajamentele asumate în cadrul exercițiului din 2020, cât de rapid se poate ținând seama de fezabilitatea la nivel practic având în vedere impactul pandemiei de COVID-19. Acestea sunt încurajate să ia în considerare modalități inovatoare de lucru și să își adapteze procedurile pentru a răspunde realităților în schimbare de pe teren, inclusiv în primele țări de azil.
4. Statele membre care nu și-au îndeplinit în totalitate angajamentele asumate în cadrul mecanismului de relocare al UE pentru perioada 2018-2019 ⁽²³⁾ sunt încurajate să pună în aplicare aceste angajamente în 2020 și în 2021, în conformitate cu programele lor naționale din cadrul FAMI.
5. În 2020 și în 2021, statele membre ar trebui să își continue activitățile de relocare, în măsura posibilului în contextul pandemiei de COVID-19, și să își concentreze angajamentele asupra următoarelor aspecte:
 - (a) asigurarea relocării continue din Turcia a resortisanților sirieni și ai țărilor terțe și a persoanelor apatride strămutate din cauza conflictului sirian, pentru a sprijini punerea în aplicare a Declarației UE-Turcia din martie 2016; aceasta include activarea sistemului de admisie umanitară pe bază de voluntariat, cu condiția să fi fost îndeplinite toate condițiile prealabile prevăzute, iar trecerile neregulamentare ale frontierei dintre Turcia și UE să fi încetat sau cel puțin să fi fost reduse în mod semnificativ și durabil;
 - (b) asigurarea continuării relocării din Liban și din Iordania;
 - (c) contribuirea la stabilizarea continuă a situației în zona central-mediteraneeană prin relocarea din Libia, din Niger, Ciad, Egipt, Etiopia și Sudan a persoanelor care au nevoie de protecție, inclusiv prin sprijinirea mecanismelor temporare ale UNHCR pentru evacuarea de urgență a celor mai vulnerabile grupuri de migranți proveniți din Libia aflați în Niger și în Rwanda.

⁽²³⁾ Recomandarea (UE) 2017/1803.

6. Statele membre sunt invitate să reacționeze în mod flexibil la nevoile de relocare de urgență din întreaga lume. Acestea sunt invitate să pună în aplicare cât mai multe angajamente de relocare posibil și să utilizeze în mod eficient bugetul pus la dispoziția lor. Statele membre ar trebui să își pună în aplicare programele de relocare în strânsă cooperare cu UNHCR și cu sprijinul EASO, după caz.
7. Pentru a asigura continuitatea și reintensificarea operațiunilor de relocare după perturbările cauzate de pandemia de COVID-19, statele membre sunt invitate să contribuie la viitoarele programe de relocare ale UE. Acestea sunt invitate să își extindă programele de relocare existente, să își reia programele de relocare anterioare sau să instituie noi programe de relocare pentru a spori numărul de locuri de admisie disponibile pentru persoanele care au nevoie de protecție internațională atunci când relocările vor fi din nou posibile în condiții de siguranță pentru toate persoanele implicate.

ASIGURAREA UNOR PROGRAME DE RELOCARE DE CALITATE

8. Statele membre ar trebui să se asigure că toate etapele procesului de relocare se desfășoară la un standard de înaltă calitate, în special prin furnizarea de orientări (de la distanță) înainte de plecare și de informații după sosire. Acestea sunt invitate să ofere o capacitate de primire adecvată și suficientă, ținând seama de preocupările sporite în materie de sănătate, pentru a garanta sosirea rapidă în Europa a persoanelor selectate.
9. Statele membre sunt încurajate să conceapă programe specifice și eficace de integrare și de incluziune socială pentru persoanele relocate, care să ia în considerare în special vulnerabilitatea. Acestea sunt invitate să colaboreze îndeaproape cu societatea civilă și cu comunitățile-gazdă pentru a institui sau a extinde sisteme de sponsorizare comunitară pentru relocare, care vizează integrarea refugiaților relocați în societățile-gazdă într-un mod eficient, de o manieră mai bună și mai rapid.
10. Statele membre ar trebui să instituie programe interne de monitorizare și de evaluare pentru a măsura eficiența și eficacitatea mecanismelor lor de relocare și a programelor de integrare relevante.

PROMOVAREA ADMISIEI UMANITARE

11. Statele membre sunt invitate să sporească numărul de admisii pe teritoriul lor ale persoanelor vulnerabile care au nevoie de protecție internațională. Pe lângă relocare, acestea ar trebui să aibă în vedere în special stabilirea sau extinderea altor forme de căi legale pentru persoanele vulnerabile care au nevoie de protecție internațională.
12. În plus, statele membre sunt invitate să faciliteze accesul la dreptul la reîntregirea familiei prin instituirea unor programe de asistență pentru reîntregirea familiei care să îmbunătățească accesul la informații și să simplifice procesul de depunere a cererii. Totodată, acestea sunt invitate să ofere căi pentru admisia membrilor de familie ai beneficiarilor de protecție internațională, prin intermediul unor programe de admisie umanitară, cum ar fi sistemele de sponsorizare adresate familiilor.
13. Statele membre sunt invitate să contribuie la o abordare a UE în ceea ce privește sponsorizarea comunitară, bazându-se pe o gamă largă de modele de admisie umanitară pentru a concepe astfel de programe în conformitate cu prioritățile lor naționale, ținând seama totodată de prioritățile și de interesele în materie de relații externe ale UE.
14. Statele membre sunt invitate să coopereze îndeaproape cu societatea civilă pentru a institui sau a extinde sisteme de sponsorizare comunitară, ca o cale umanitară de admisie, sponsorii privați, grupurile de persoane private sau organizațiile fără scop lucrativ fiind implicate în diferitele etape ale sistemelor respective - de la identificarea persoanelor care au nevoie de protecție internațională în țara terță, până la integrarea lor după sosire.
15. La conceperea acestor sisteme de sponsorizare comunitară, statele membre și partenerii acestora ar trebui să stabilească criterii de selecție transparente și nediscriminatorii pentru cei care au nevoie de protecție internațională. Încă de la începutul programului, statele membre ar trebui să se asigure că rolurile și responsabilitățile care le revin societății civile și guvernului sunt clar definite în etapa de dinaintea plecării și de după sosire. Controalele de securitate și procedurile de admisie sunt în continuare în responsabilitatea statelor membre, iar acestea trebuie să asigure existența unor garanții și plase de siguranță adecvate.
16. Statele membre sunt invitate să instituie sau să extindă sistemele de sponsorizare comunitară care au scopul de a asigura o mai bună și mai rapidă integrare și incluziune socială în societățile-gazdă a persoanelor cărora li s-a acordat protecție internațională și de a îmbunătăți sprijinul public prin crearea unor societăți mai primitoare și mai favorabile incluziunii.

17. Statele membre sunt încurajate să mențină deschise canalele de comunicare cu sponsorii privați în timpul și după pandemia de COVID-19, precum și să mențină implicarea sponsorilor privați în sprijinirea activă a sistemelor de sponsorizare.
18. Statele membre sunt invitate să facă uz de diferitele posibilități de cofinanțare ale UE pentru a promova sistemele de sponsorizare comunitară.

PROMOVAREA UNOR CĂI COMPLEMENTARE LEGATE DE EDUCAȚIE ȘI DE MUNCĂ PENTRU PERSOANELE CARE AU NEVOIE DE PROTECȚIE INTERNAȚIONALĂ

19. Statele membre sunt încurajate să elaboreze și să sprijine programe care facilitează accesul la alte căi legale existente pentru cei care au nevoie de protecție internațională, utilizând, după caz, instrumentele UE de cartografiere și documentare a competențelor și calificărilor acestora. Statele membre sunt, de asemenea, încurajate să asigure accesul la piața muncii, inclusiv prin programe de activare (cum ar fi recalificarea și perfecționarea) cât mai curând posibil. Pentru a facilita integrarea pe piața muncii, statele membre ar trebui să colaboreze îndeaproape cu partenerii sociali.
20. Statele membre ar trebui să aibă în vedere îmbunătățirea accesului la universități pentru tinerii care au nevoie de protecție internațională, permițându-le să devină studenți, ținând seama de nevoile lor specifice. În strânsă colaborare cu universitățile, statele membre ar putea avea în vedere crearea unor programe specifice, care ar putea include un proces de selecție academic specific mai flexibil, sprijin financiar și cursuri de limbă adaptate, sau și-ar putea extinde inițiativele existente. Acestea ar trebui să ofere consiliere și să îi ajute pe absolvenții care doresc să rămână în statul membru respectiv să își caute un loc de muncă.
21. Statele membre ar trebui să aibă în vedere parteneriatele cu sectorul privat și cu angajatorii pentru a elabora sisteme inovatoare de mobilitate internațională a forței de muncă pentru cei care au nevoie de protecție internațională fără a se aduce atingere drepturilor lor la protecție.
22. Statele membre sunt invitate să contribuie la o abordare a UE în ceea ce privește sponsorizarea comunitară pentru a sprijini căile complementare pentru educație și muncă destinate celor care au nevoie de protecție internațională.

CONSOLIDAREA COOPERĂRII DINTRE STATELE MEMBRE ȘI PROMOVAREA RELOCĂRII LA NIVEL MONDIAL

23. Pentru a valorifica beneficiile și potențialul cooperării și coordonării la nivelul UE în domeniul relocării, al admisieii umanitare, al sponsorizării comunitare și al căilor complementare, statele membre sunt invitate să participe la rețeaua de relocare și de admisie umanitară a EASO și sunt încurajate să contribuie în mod activ la reuniunile și activitățile acesteia.
24. Statele membre ar trebui să coopereze în cadrul rețelei de relocare și de admisie umanitară a EASO pentru a facilita o reluare ușoară și în timp util a relocărilor după ridicarea restricțiilor legate de pandemia de COVID-19 și a dezvoltării noi modalități de lucru și noi proceduri menite să sporească reziliența operațiunilor de relocare pe termen mediu.
25. Pentru a extinde și mai mult relocarea de la nivel mondial, statele membre ar trebui să se asocieze în cadrul unor parteneriate cu țări din afara UE și să le ajute să își consolideze programele de relocare prin consolidarea capacităților și prin schimb de experiență și de bune practici, pe baza expertizei EASO și în cooperare cu UNHCR și OIM.

MONITORIZARE

26. La cerere, statele membre ar trebui să comunice Comisiei numărul de persoane relocate pe teritoriul lor în conformitate cu angajamentele pe care și le-au asumat, precizând țările din care au fost relocate.
27. Statele membre ar trebui să informeze Comisia cu privire la admișiile realizate prin sistemele de admisie umanitară și prin alte căi complementare.

SPRIJINUL FINANCIAR

28. Statele membre ar trebui să utilizeze pe deplin sprijinul financiar pus la dispoziție prin intermediul Fondului pentru azil, migrație și integrare pentru restul perioadei de punere în aplicare a acestuia, pentru îndeplinirea angajamentelor în materie de relocare, pentru a se asigura că toate etapele procesului de relocare menționate în prezenta recomandare sunt efectuate la un standard de înaltă calitate.
29. Statele membre ar trebui, de asemenea, să utilizeze pe deplin alte posibilități de finanțare ale UE pentru a sprijini și a îmbunătăți relocarea, admisia umanitară și alte căi complementare pentru persoanele care au nevoie de protecție internațională și pentru integrarea și incluziunea lor socială în societățile-gazdă, în special Fondul social european și Fondul european de dezvoltare regională, în conformitate cu obiectivele lor.

DESTINATARI

Prezenta recomandare se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 23 septembrie 2020.

Pentru Comisie
Ylva JOHANSSON
Membru al Comisiei

ANEXĂ

Relocare: angajamentele pentru 2020

Statul membru	Numărul total de locuri în 2020
Belgia	758
Bulgaria (*)	[25]
Cehia	
Danemarca	
Germania	5 500
Estonia	
Irlanda	994
Grecia	
Spania	1 000
Franța	5 200
Croația	100
Italia	700
Cipru	
Letonia	
Lituania	18
Luxemburg (*)	[50]
Ungaria	
Malta (*)	[20]
Țările de Jos	1 902
Austria	
Polonia	
Portugalia	1 150
România	200
Slovenia	
Slovacia	
Finlanda	850
Suedia	5 114
Regatul Unit	6 000
TOTAL	29 487

(*) Punere în aplicare a angajamentelor asumate în cadrul mecanismului anterior (care nu sunt luate în considerare în exercițiul de asumare de angajamente din 2020).

RECOMANDAREA (UE) 2020/1365 A COMISIEI**din 23 septembrie 2020****privind cooperarea dintre statele membre în ceea ce privește operațiunile efectuate de nave deținute sau exploatate de entități private în scopul activităților de căutare și salvare**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 292,

întrucât:

- (1) Acordarea de asistență oricăror persoane aflate în pericol pe mare este o obligație legală a statelor membre stabilită în dreptul internațional cutumiar și convențional, în special în Convenția internațională pentru ocrotirea vieții omenești pe mare (Convenția SOLAS, 1974), în Convenția Națiunilor Unite asupra dreptului mării (UNCLOS, 1979) și în Convenția internațională privind căutarea și salvarea pe mare (Convenția SAR, 1979), precum și în dreptul Uniunii. Uniunea Europeană este parte contractantă la UNCLOS.
- (2) Începând din 2014, mii de persoane au încercat să traverseze Marea Mediterană pentru a ajunge în Europa, acest fenomen necesitând un răspuns multidimensional din partea Uniunii Europene și a statelor sale membre, cu scopul de a evita pierderea de vieți omenești, de a îmbunătăți gestionarea migrației, de a aborda cauzele profunde ale migrației neregulamentare și de a desființa grupările de crimă organizată care introduc ilegal migranți și fac trafic de ființe umane.
- (3) Deși migrația neregulamentară către UE a scăzut în ultimii doi ani și s-au pierdut mai puține vieți pe mare, utilizarea riscantă a navelor mici și improprii pentru navigație în Marea Mediterană rămâne o caracteristică a peisajului migrației, continuând să alimenteze criminalitatea organizată și să provoace decese inacceptabile. Potrivit Organizației Internaționale pentru Migrație, numărul total de decese în Marea Mediterană în 2020 depășește 500, acesta fiind de peste 1 880 în 2019 și de peste 20 300 în total începând cu 2014, ruta central-mediteraneeană către Europa fiind astfel cea mai funestă din lume.
- (4) Din 2015 până în prezent, capacitatea, coordonarea și eficacitatea în materie de căutare și salvare în Marea Mediterană au fost consolidate considerabil ca răspuns la criza migrației, inclusiv prin contribuții semnificative din partea statelor de coastă și prin implicarea sporită a navelor comerciale și private. UE și statele membre și-au consolidat capacitatea în Marea Mediterană, inclusiv prin operațiuni naționale și operațiuni conduse de Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă (Frontex), cum ar fi Themis (succesoarea operațiunii Triton), Poseidon și Indalo, precum și, anterior, operația navală EU NAVFOR MED Sophia, care a contribuit la salvarea a peste 600 000 de persoane pe mare din 2015 și până acum.
- (5) În acest context, mai multe organizații neguvernamentale (ONG-uri) exploatează, de asemenea, nave private, în special în zona centrală a Mării Mediterane, contribuind în mod semnificativ la salvarea persoanelor pe mare, care sunt apoi aduse pe teritoriul UE pentru a fi debarcate în siguranță. După cum s-a subliniat deja în Planul de acțiune al UE împotriva introducerii ilegale de migranți (2015-2020) și după cum s-a clarificat în Orientările Comisiei referitoare la Pachetul privind facilitarea [C(2020) 6470], este necesar să se evite incriminarea persoanelor care acordă ajutor umanitar persoanelor aflate în pericol pe mare, asigurând, în același timp, existența unor sancțiuni penale adecvate împotriva persoanelor care introduc ilegal migranți.
- (6) În Rezoluția sa din 18 aprilie 2018 referitoare la progresele înregistrate în ceea ce privește pactul mondial al ONU pentru asigurarea unei migrații legale, desfășurate în condiții de siguranță și de ordine și pactul privind refugiații [2018/2642(RSP)], Parlamentul European a solicitat creșterea capacităților de căutare și salvare a persoanelor aflate în pericol, ca toate statele să desfășoare capacități mai mari, precum și ca sprijinul oferit de actorii privați și ONG-uri în desfășurarea operațiunilor de salvare pe mare și pe uscat să fie recunoscut.
- (7) Operațiunile de căutare și salvare în situații de urgență necesită o coordonare și o debarcare rapidă într-un loc sigur și respectarea drepturilor fundamentale ale persoanelor salvate, în conformitate cu obligațiile prevăzute în Carta drepturilor fundamentale a UE, inclusiv respectarea principiului nereturnării, precum și cu dreptul internațional cutumiar și convențional din domeniul drepturilor omului și din domeniul maritim, inclusiv cu Orientările privind tratamentul persoanelor salvate pe mare emise de Comitetul pentru siguranță maritimă (CSM) din cadrul Organizației Maritime Internaționale (OMI).
- (8) În ultimii ani a apărut în peisajul maritim european o nouă formă de operațiuni de căutare și salvare, în cadrul căreia nave exploatate de ONG-uri în zona centrală a Mării Mediterane s-au angajat, ca activitate predominantă, în operațiuni de căutare și salvare, pe care le-au efectuat sub coordonarea centrelor naționale de coordonare a operațiunilor de căutare și salvare pe mare sau din proprie inițiativă. În multe cazuri, aceste nave au efectuat operațiuni de salvare consecutive înainte de a debarca persoanele salvate într-un loc sigur.

- (9) Introducerea ilegală de migranți pe mare este o infracțiune care poate pune în pericol viața oamenilor și este sancționată atât în temeiul dreptului european, cât și al dreptului internațional. Uniunea Europeană și statele sale membre sunt părți contractante la Convenția Națiunilor Unite împotriva criminalității transnaționale organizate (UNTOC) și la protocoalele la aceasta, inclusiv la Protocolul împotriva traficului ilegal de migranți pe cale terestră, a aerului și pe mare. În acest context, este esențial să se evite situațiile în care rețelele de introducere ilegală de migranți sau de trafic de ființe umane, inclusiv organizațiile criminale care fac trafic de persoane sau care desfășoară forme de exploatare asimilate sclaviei, profită de operațiunile de salvare desfășurate de navele private în Marea Mediterană.
- (10) Se reamintește faptul că în Convenția SAR este prevăzută obligația părților contractante de a participa la dezvoltarea serviciilor de căutare și salvare și de a lua măsuri urgente pentru a se asigura faptul că oricărei persoane care este sau pare să fie în pericol pe mare i se acordă ajutorul necesar; părțile relevante ar trebui să se coordoneze și să coopereze astfel încât persoanele asistate să fie debarcate de pe nava care le-a acordat ajutor și să fie transportate într-un loc sigur cât mai curând posibil. În conformitate cu Orientările OMI privind tratamentul persoanelor salvate pe mare, în vederea alegerii unui loc sigur de debarcare ar trebui să se țină seama de o varietate de factori importanți și de circumstanțele specifice fiecărui caz. Printre altele, în cazul solicitanților de azil și al refugiaților salvați pe mare, ar trebui să fie luată în considerare necesitatea de a evita debarcarea pe teritoriile în care ar fi amenințate viața și libertățile celor care invocă o teamă de persecuție bine fondată. În plus, Orientările OMI solicită autorităților statului responsabil să depună toate eforturile pentru accelerarea modalităților de debarcare de pe navă a supraviețuitorilor, subliniind totodată faptul că, în unele cazuri, coordonarea necesară poate duce la întârzieri inevitabile.
- (11) Prezența regulată a unor nave ale ONG-urilor care desfășoară activități de căutare și salvare în Marea Mediterană atrage după sine necesități operaționale specifice de intensificare a coordonării și a cooperării dintre navele care transportă persoanele salvate și autoritățile naționale și afectează în diferite moduri următoarele state membre: statele care coordonează operațiunile de căutare și salvare; statele care primesc persoanele salvate care sunt debarcate pe teritoriul lor; statele în care sunt constituite legal organizațiile neguvernamentale și statele în care și-au obținut pavilionul navele utilizate în activitățile de căutare și salvare.
- (12) Navele private angajate în eforturile de salvare din Marea Mediterană sunt implicate în operațiuni de căutare și salvare complexe și adesea recurente, care pot viza un număr mare de persoane în raport cu capacitatea navei și pot implica o gamă largă de actori, de la salvare la debarcare. Prin urmare, este o chestiune de ordine publică, inclusiv de siguranță, ca aceste nave să fie înregistrate și echipate în mod corespunzător pentru a îndeplini cerințele relevante de siguranță și sănătate asociate acestei activități, astfel încât să nu pună în pericol echipajul sau persoanele salvate. Aceste activități trebuie să se desfășoare într-un cadru coordonat, prin consolidarea cooperării și a coordonării între operatorii privați și autoritățile naționale.
- (13) Debarcările continue de persoane salvate în statele membre de coastă au consecințe directe asupra sistemelor lor de gestionare a migrației și creează presiuni sporite și imediate asupra sistemelor lor de migrație și de azil, inclusiv asupra capacității lor de primire și prelucrare.
- (14) Pe lângă alte inițiative, la 4 iulie 2017, Comisia a adoptat un „Plan de acțiune privind măsuri de sprijin pentru Italia, de reducere a presiunii pe ruta central-mediteraneeană și de creștere a solidarității”, care includea elaborarea de către Italia a unui cod de conduită pentru ONG-urile care desfășoară activități de căutare și salvare în Marea Mediterană, în consultare cu Comisia și pe baza unui dialog cu ONG-urile respective.
- (15) Dincolo de eforturile de coordonare depuse până în prezent, inclusiv în cadrul forumului „Conștientizarea comună și armonizarea intervențiilor în Marea Mediterană” (*Shared Awareness and Deconfliction in the Mediterranean – SHADE MED*), instituit de operația navală Sophia a UE, este în continuare necesar să se abordeze specificitatea practicii de căutare și salvare care a apărut în Marea Mediterană în ultimii ani, prin stabilirea unui cadru mai structural, fiabil și durabil, în conformitate cu competențele UE și cu standardele internaționale relevante. Acest cadru ar trebui să prevadă norme specifice pentru solidaritatea dintre statele membre și să abordeze necesitatea unei cooperări consolidate, în special între statele membre de pavilion și statele membre de coastă. Este necesară și cooperarea cu entitățile private care dețin sau exploatează nave în scopul de a desfășura activități de căutare și salvare și a aduce persoanele salvate pe teritoriul UE; un astfel de cadru ar trebui să urmărească, de asemenea, să furnizeze informații adecvate în ceea ce privește operațiunile și structura administrativă a acestor entități, în conformitate cu principiul proporționalității și cu Carta drepturilor fundamentale a UE, și să sporească siguranța, în conformitate cu legislația internațională aplicabilă, în interesul tuturor celor aflați la bord.

- (16) Comisia va înființa un grup de contact interdisciplinar, în cadrul căruia statele membre să poată coopera și coordona activități în vederea punerii în aplicare a prezentei recomandări. Grupul va elabora o prezentare generală a normelor și practicilor naționale, va identifica lecțiile învățate, va evalua posibilitatea de a crea mijloace îmbunătățite de cooperare între statele de pavilion și cele de coastă în ceea ce privește sarcinile și responsabilitățile care le revin și va elabora bune practici care să reflecte nevoile rezultate din evoluția operațiunilor de căutare și salvare din ultimii ani. Grupul va colabora în mod regulat cu părțile interesate relevante, inclusiv cu agențiile UE, în special cu Frontex, și, după caz, cu organizațiile neguvernamentale care desfășoară activități de căutare și salvare în Marea Mediterană, cu mediul academic și cu organizațiile internaționale, cum ar fi OMI, pentru a face schimb de cunoștințe și a menține coerența activităților cu cadrul juridic și operațional internațional. Statele membre ar trebui să furnizeze Comisiei toate informațiile relevante privind punerea în aplicare a prezentei recomandări. Grupul de contact va monitoriza punerea în aplicare a recomandării și va prezenta Comisiei, o dată pe an, un raport.
- (17) Comisia va ține seama de activitatea Grupului de contact și de punerea în aplicare a prezentei recomandări în vederea elaborării Strategiei europene privind azilul și gestionarea migrației și a rapoartelor anuale privind gestionarea migrației prevăzute în Regulamentul privind azilul și gestionarea migrației, după caz. Pe această bază, Comisia va evalua și va recomanda inițiative viitoare, în funcție de necesități.
- (18) Prezenta recomandare nu aduce atingere niciunei obligații de cooperare și niciunei alte obligații care decurge din dreptul internațional și din dreptul Uniunii aplicabil,

ADOPTĂ PREZENTA RECOMANDARE:

1. Statele membre ar trebui să coopereze între ele în ceea ce privește operațiunile desfășurate de nave deținute sau exploatate de entități private în scopul activităților de căutare și salvare, pentru a reduce numărul de decese pe mare, a menține siguranța navigației și a asigura o gestionare eficace a migrației, în conformitate cu obligațiile legale relevante.

În special statele membre de pavilion și statele membre de coastă ar trebui să facă schimb de informații, în mod regulat și în timp util, cu privire la navele implicate în operațiuni de salvare specifice și la entitățile care le exploatează sau le dețin, în conformitate cu dreptul internațional și cu dreptul Uniunii, inclusiv cu Carta drepturilor fundamentale a UE și cu normele de protecție a datelor cu caracter personal.
2. Statele membre ar trebui să coopereze între ele și cu Comisia, în special prin intermediul Grupului său de contact, colaborând cu toate părțile interesate relevante, inclusiv, după caz, entitățile private care dețin sau exploatează nave în scopul de a desfășura activități de căutare și salvare, în vederea identificării bunelor practici și a luării măsurilor necesare pentru a asigura:
 - (a) o siguranță sporită pe mare; și
 - (b) punerea la dispoziția autorităților competente a tuturor informațiilor de care acestea au nevoie pentru a monitoriza și a verifica respectarea standardelor de siguranță pe mare, precum și a normelor relevante privind gestionarea migrației.
3. Statele membre ar trebui să furnizeze Comisiei toate informațiile relevante privind punerea în aplicare a prezentei recomandări, cel puțin o dată pe an, până la data de 31 martie a anului următor anului de referință.

Adoptată la Bruxelles, 23 septembrie 2020.

Pentru Comisie
Ylva JOHANSSON
Membru al Comisiei

RECOMANDAREA (UE) 2020/1366 A COMISIEI**din 23 septembrie 2020****privind un mecanism al UE de pregătire pentru situații de criză și de gestionare a crizelor legate de migrație****(Plan de acțiune în vederea pregătirii pentru situații de criză legate de migrație și a gestionării acestora)**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 292,

întrucât:

- (1) Criza refugiaților din 2015 a evidențiat deficiențele și lacunele din cadrul sistemelor europene și naționale de gestionare a crizelor în materie de migrație, precum și faptul că statele membre care se confruntă cu cele mai mari presiuni nu dispun de capacitățile și instrumentele necesare. Criza a revelat necesitatea de a acționa pe mai multe fronturi simultan, în țările terțe de origine, în țările de tranzit și/sau de destinație, la frontierele externe ale UE și în alte state membre aflate sub presiune.
- (2) Măsurile întreprinse de Uniune și de statele membre după criza refugiaților din 2015 au vizat multiple nevoi în materie de politică, precum și nevoi legislative, operaționale și financiare și au avut ca scop îmbunătățirea sustenabilității gestionării migrației. Aceste eforturi fără precedent, care implică măsuri la nivelul UE, dar și la nivel național și internațional, au contribuit la o reducere succesivă, an de an, a numărului de sosiri neregulate, care a ajuns în cele din urmă, în 2019, la cel mai scăzut nivel din ultimii șase ani.
- (3) Situația la frontierele externe rămâne însă foarte volatilă și sunt necesare îmbunătățiri suplimentare pentru ca statele membre să fie mai bine pregătite să face față unor potențiale crize ale migrației la scară largă. În plus, migranții care efectuează deplasări neautorizate și depun cereri de azil în mai multe state membre pot reprezenta o povară grea pentru sistemele naționale de azil.
- (4) Pentru a evita apariția unor fluxuri aparent necontrolate ale migrației înspre UE, cum s-a întâmplat în 2015, precum și pentru a asigura funcționarea eficace a sistemelor naționale de migrație, este necesar să se consolideze cooperarea operațională care a fost dezvoltată până în prezent prin stabilirea unui cadru menit să sprijine o utilizare mai coordonată a legislației relevante. Instituirea unui astfel de cadru ar contribui în mod semnificativ la asigurarea faptului că statele membre și Uniunea dezvoltă reziliența necesară pentru a face față în mod eficient oricărui tip de criză a migrației. În plus, situația migrației ar trebui monitorizată în mod regulat pentru ca deciziile să fie luate pe baza unui tablou situațional complet ori de câte ori este posibil. Acest proces ar trebui să se bazeze pe experiența dobândită în urma crizei refugiaților din 2015 în ceea ce privește monitorizarea situației migrației, inclusiv pe experiența legată de emiterea rapoartelor de analiză și conștientizare integrată a situației (ISAA) în cadrul mecanismului integrat al Consiliului pentru un răspuns politic la crize (IPCR).
- (5) Pentru a consolida reziliența Uniunii și a statelor membre, toate părțile interesate, inclusiv statele membre prin intermediul canalelor bilaterale, ar trebui să continue să se implice activ în prevenirea și soluționarea conflictelor, precum și să se informeze reciproc cu privire la o eventuală criză izbucnită într-o țară terță, ceea ce ar putea antrena o criză a migrației în UE. Toate instrumentele relevante ale UE, în conformitate cu cadrele juridice și cu obiectivele principale ale acestora, ar trebui să fie utilizate pentru a sprijini țările partenere în procesul de consolidare a capacităților lor și în abordarea unor astfel de crize, înainte ca impactul eventualelor crize să se repercuteze asupra UE, consolidând, în același timp, obiectivele politicii în domeniul migrației.
- (6) Un răspuns operațional eficace la o criză a migrației depinde de gradul de pregătire a fiecărui stat membru în parte și de capacitatea statelor de a mobiliza echipamentele și resursele necesare, precum și de întreprinderea unor acțiuni coordonate, care să fie sprijinite de structurile existente ale Uniunii. Așadar, este necesar ca toate organismele implicate relevante să coopereze rapid și eficace. Prin urmare, un mecanism eficace și oportun de gestionare a crizelor se bazează pe existența unor proceduri de cooperare în situații de criză stabilite anterior, în cadrul cărora rolurile și responsabilitățile principalelor organisme implicate de la nivel național și de la nivelul Uniunii sunt clar definite.
- (7) Este necesar un mecanism structurat de gestionare a migrației, care să poată efectua o monitorizare în timp real, să lanseze o alertă rapidă și să ofere un răspuns al UE centralizat și coordonat pentru a mobiliza structurile, instrumentele, resursele umane și financiare necesare în toate instituțiile și agențiile UE și să procedeze astfel în cooperare cu statele membre.

- (8) Regulamentul (UE) 2019/1896 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾ privind Poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european a stabilit responsabilitatea comună a Agenției Europene pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă (Frontex) și a autorităților competente ale statelor membre pentru punerea în aplicare a gestionării europene integrate a frontierelor. Acesta impune, de asemenea, asigurarea conștientizării situației și prevede o planificare integrată pentru gestionarea europeană integrată a frontierelor, inclusiv planificarea de contingență.
- (9) Principiile directe ale Planului de acțiune în vederea pregătirii pentru situații de criză legate de migrație și a gestionării acestora ar trebui să fie: anticiparea, solidaritatea și distribuirea echitabilă a responsabilității, coordonarea, reacția în timp util și alocarea flexibilă a resurselor.
- (10) Obiectivul fundamental al Planului de acțiune în vederea pregătirii pentru situații de criză legate de migrație și a gestionării acestora este de a asigura, pe de o parte, conștientizarea situației și o mai bună pregătire, precum și, pe de altă parte, o guvernare eficientă și un răspuns în timp util.
- (11) Planul de acțiune în vederea pregătirii pentru situații de criză legate de migrație și a gestionării acestora ar trebui să ofere un cadru operațional pentru monitorizarea și anticiparea fluxurilor de migrație și a evenimentelor legate de migrație, pentru consolidarea rezilienței, precum și pentru organizarea unui răspuns coordonat la o criză a migrației. Aceste obiective reflectă cele două etape-cheie prezentate în Planul de acțiune în vederea pregătirii pentru situații de criză legate de migrație și a gestionării acestora: monitorizarea și pregătirea, pe de o parte, și gestionarea crizelor, pe de altă parte.
- (12) În scopul Planului de acțiune în vederea pregătirii pentru situații de criză legate de migrație și a gestionării acestora, o criză a migrației ar trebui definită ca fiind orice situație sau evoluție survenită în interiorul UE sau într-o țară terță care are un efect și exercită o presiune deosebită asupra sistemului de azil, de migrație sau de gestionare a frontierelor al oricărui stat membru sau care poate avea astfel de consecințe. Aceasta include, dar nu se limitează la circumstanțele definite la articolul 1 alineatul (2) din Propunerea de regulament privind abordarea situațiilor de criză și de forță majoră în domeniul migrației și azilului sau la circumstanțele definite la articolul 2 litera (w) din Propunerea de regulament privind gestionarea azilului și a migrației.
- (13) Planul de acțiune în vederea pregătirii pentru situații de criză legate de migrație și a gestionării acestora este în concordanță cu mecanismele existente la nivelul UE în materie de gestionare a crizelor și complementar acestora. Este vorba, în special de mecanismul de protecție civilă al Uniunii (EUCPM), incluzând Centrul de coordonare a răspunsului la situații de urgență (ERCC), de mecanismul integrat pentru un răspuns politic la crize din cadrul Consiliului (IPCR), de sistemul ARGUS al Comisiei și de mecanismul de răspuns în caz de criză al SEAE, care pot fi activate concomitent sau după activarea Planului de acțiune în vederea pregătirii pentru situații de criză legate de migrație și a gestionării acestora, în etapa sa de gestionare a crizelor. Planul de acțiune în vederea pregătirii pentru situații de criză legate de migrație și a gestionării acestora vizează sprijinirea interacțiunii acestor mecanisme generale de criză și a cooperării pe baza acestora, asigurându-se furnizarea de informații actualizate cu privire la situația de criză.
- (14) Planul de acțiune în vederea pregătirii pentru situații de criză legate de migrație și a gestionării acestora se bazează pe legislația relevantă existentă, dar este conceput și pentru a sprijini punerea în aplicare a noilor instrumente, astfel cum au fost propuse de Comisie, inclusiv un regulament privind gestionarea azilului și a migrației și un regulament privind abordarea situațiilor de criză și de forță majoră în domeniul migrației și azilului.
- (15) În etapa sa de monitorizare și pregătire, Planul de acțiune în vederea pregătirii pentru situații de criză legate de migrație și a gestionării acestora ar trebui să prevadă o serie de măsuri care să asigure conștientizarea regulată a situației și lansarea de alerte timpurii/realizarea de previziuni ale situației, precum și să contribuie la pregătirea raportului anual privind gestionarea migrației elaborat de Comisie în conformitate cu articolul 6 din Propunerea de regulament privind gestionarea azilului și a migrației. Prin intermediul etapei de conștientizare a situației, prevăzute de Planul de acțiune în vederea pregătirii pentru situații de criză legate de migrație și a gestionării acestora, președinția Consiliului ar putea, printre altele, să dezamorseze activarea mecanismului IPCR actual în ceea ce privește criza migrației. În etapa de gestionare a crizelor, folosirea Planului de acțiune în vederea pregătirii pentru situații de criză legate de migrație și a gestionării acestora ar trebui să asigure faptul că toate părțile implicate dispun de informații complete și actualizate cu privire la situația migrației, care să permită luarea la timp a deciziilor și că punerea în aplicare a acestor decizii este monitorizată și coordonată în mod corespunzător.
- (16) Pentru ca Planul de acțiune în vederea pregătirii pentru situații de criză legate de migrație și a gestionării acestora să poată fi transpus în realitate, statele membre, Consiliul, Comisia, Serviciul European de Acțiune Externă (SEAE), Biroul European de Sprijin pentru Azil (EASO), Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă (Frontex), Agenția Europeană în materie de Aplicare a Legii (EUROPOL), Agenția Uniunii Europene pentru Gestionarea Operațională a Sistemelor Informatică la Scară Lărgă în Spațiul de Libertate, Securitate și Justiție (eu-LISA) și Agenția pentru Drepturi Fundamentale (FRA) ar trebui să colaboreze, formând Rețeaua UE de pregătire pentru situații de criză și de gestionare a crizelor legate de migrație („rețeaua”). Obiectivul principal al rețelei ar trebui să fie asigurarea unui schimb adecvat de informații care să fie relevante pentru cele două etape ale Planului de acțiune în vederea pregătirii pentru situații de criză legate de migrație și a gestionării acestora.
- (17) Această rețea ar trebui să sprijine monitorizarea și anticiparea fluxurilor de migrație, să sporească reziliența și să amelioreze coordonarea tehnică a răspunsului la criză, cu respectarea deplină a legislației în vigoare, recurgând totodată la instrumentele existente și completându-le.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) 2019/1896 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 noiembrie 2019 privind Poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european și de abrogare a Regulamentelor (UE) nr. 1052/2013 și (UE) 2016/1624 (JO L 295, 14.11.2019, p. 1).

- (18) Țările terțe de origine, de tranzit și/sau de destinație relevante ar trebui, de asemenea, să fie implicate ad-hoc, atunci când este posibil, în operarea Planului de acțiune în vederea pregătirii pentru situații de criză legate de migrație și a gestionării acestora. Această implicare ar trebui să contribuie la un schimb eficient de informații, precum și la adoptarea unor acțiuni care să instaureze o conștientizare adecvată a situației privind migrația în țările respective și să ofere un răspuns acestor țări la eventualele crize,

ADOPTĂ PREZENTA RECOMANDARE:

1. Pentru a contribui la o gestionare mai eficientă a migrației prin monitorizarea și anticiparea fluxurilor de migrație, prin consolidarea rezilienței și a pregătirii, precum și prin organizarea unui răspuns la criza migrației, statele membre, Consiliul, Comisia, Serviciul European de Acțiune Externă (SEAE), Biroul European de Sprijin pentru Azil (EASO), Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă (Frontex), Agenția Europeană în materie de Aplicare a Legii (EUROPOL), Agenția Uniunii Europene pentru Gestionarea Operațională a Sistemelor Informatică la Scară Largă în Spațiul de Libertate (eu-LISA) și Agenția pentru Drepturi Fundamentale (FRA) („organismele implicate”) ar trebui să coopereze în cadrul „**Planului de acțiune în vederea pregătirii pentru situații de criză legate de migrație și a gestionării acestora**”.
2. În acest scop, organismele implicate ar trebui să colaboreze în cadrul Rețelei aferente mecanismului UE de pregătire pentru situații de criză și de gestionare a crizelor legate de migrație („**rețeaua**”) pentru a sprijini punerea în aplicare a Planului de acțiune în vederea pregătirii pentru situații de criză legate de migrație și a gestionării acestora.
3. Membrii rețelei ar trebui să asigure schimbul adecvat de informații relevante pe durata celor două etape ale Planului de acțiune în vederea pregătirii pentru situații de criză legate de migrație și a gestionării acestora, în deplină conformitate cu dispozițiile legale privind competențele și responsabilitățile lor.
4. În **prima etapă** a Planului de acțiune în vederea pregătirii pentru situații de criză legate de migrație și a gestionării acestora, care ar trebui să fie activată permanent și să continue de-a lungul celei de a doua etape, organismele implicate ar trebui să furnizeze, în timp util, informații adecvate pentru a asigura o conștientizare actualizată a situației în materie de migrație și să prevadă un sistem de alertă timpurie/de previzionare, precum și să sporească reziliența pentru a face față în mod eficient oricărui tip de criză a migrației. Cea de **a doua etapă** ar trebui să fie aplicabilă oricărei situații sau evoluții survenite în interiorul UE sau într-o țară terță care are un efect și exercită o presiune deosebită asupra sistemului de azil, de migrație sau de gestionare a frontierelor al oricărui stat membru sau care poate avea astfel de consecințe. Cea de a doua etapă include, dar nu se limitează la circumstanțele definite la articolul 1 alineatul (2) din Propunerea de regulament privind abordarea situațiilor de criză și de forță majoră în domeniul migrației și azilului sau la circumstanțele definite la articolul 2 litera (w) din Propunerea de regulament privind gestionarea azilului și a migrației.
5. Rețeaua ar trebui să stabilească **orientări privind punerea în aplicare** cu scopul de a asigura un flux eficient de informații relevante pentru operarea Planului de acțiune în vederea pregătirii pentru situații de criză legate de migrație și a gestionării acestora între mecanismele naționale de gestionare a crizelor și cele ale UE.
6. Statele membre, Consiliul, Comisia, Serviciul European de Acțiune Externă (SEAE), Biroul European de Sprijin pentru Azil (EASO), Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă (Frontex), Agenția Europeană în materie de Aplicare a Legii (EUROPOL), Agenția Uniunii Europene pentru Gestionarea Operațională a Sistemelor Informatică la Scară Largă în Spațiul de Libertate (eu-LISA) și Agenția pentru Drepturi Fundamentale (FRA) ar trebui să desemneze un punct de contact pentru **operaționalizarea rețelei**.
7. Punctele de contact ar trebui să facă schimb de informații în mod regulat, mai ales cu scopul de a sprijini emiterea de către Comisie a unor **rapoarte periodice privind gestionarea migrației**, astfel cum se prevede la articolul 6 alineatul (4), precum și rapoarte privind analiza situației, astfel cum se prevede la articolul 6 alineatul (6) din Propunerea de regulament privind gestionarea migrației și a azilului.
8. În conformitate cu constatările rapoartelor privind gestionarea migrației și ale rapoartelor privind analiza situației, statele membre ar trebui să **discute pe marginea măsurilor necesare** urmând a fi adoptate. Aceste discuții ar trebui să aibă loc la nivel tehnic, strategic și, dacă este necesar, la nivel politic, în cadrul grupurilor de pregătire relevante ale Consiliului sau în cadrul Consiliului.
9. Comisia, în acord cu statul membru care se confruntă cu o **situație de criză a migrației**, astfel cum se menționează în recomandarea 4, ar trebui să informeze celelalte puncte de contact din cadrul rețelei cu privire la situația dată, pentru a **activa etapa corespunzătoare** a Planului de acțiune în vederea pregătirii pentru situații de criză legate de migrație și a gestionării acestora. Punctul de contact al statului membru afectat ar trebui să furnizeze imediat punctului de contact al Comisiei informațiile necesare, astfel cum se specifică în anexă.
10. Într-o astfel de situație de criză, punctele de contact ar trebui să sprijine Comisia prin furnizarea informațiilor și a orientărilor necesare și prin coordonarea măsurilor adoptate ca răspuns la criză.

11. Schimbul de informații din cadrul rețelei ar trebui să aibă loc prin intermediul canalelor de comunicare disponibile, inclusiv, dacă este posibil, prin intermediul **platformei IPCR**, cu funcționalitățile sale specifice, și în conformitate cu orientările privind punerea în aplicare, astfel cum se menționează în recomandarea 5 de mai sus.
12. Cele două etape ale Planului de acțiune în vederea pregătirii pentru situații de criză legate de migrație și a gestionării acestora ar trebui să respecte guvernanta și fluxul de lucru, astfel cum se prevede în anexă.

Adoptată la Bruxelles, 23 septembrie 2020.

Pentru Comisie
Ylva JOHANSSON
Membru al Comisiei

ANEXĂ

În prezenta anexă se enunță principiile Planului de acțiune în vederea pregătirii pentru situații de criză legate de migrație și a gestionării acestora și principalele organisme implicate și se descrie în detaliu modul de funcționare, în două etape, al acestui plan.

1. PRINCIPII ȘI ORGANISMELE IMPLICATE ÎN CADRUL CELOR DOUĂ ETAPE

Principii

La identificarea măsurilor necesare și la atribuirea responsabilităților care le revin organismelor implicate respective, Planul de acțiune în vederea pregătirii pentru situații de criză legate de migrație și a gestionării acestora ar trebui să funcționeze pe baza următoarelor **principii**:

- (i) **Anticipare**: situația migrației ar trebui monitorizată regulat, iar deciziile ar trebui luate pe baza unui tablou situațional complet și coordonat, în primul rând în vederea prevenirii.
- (ii) **Coordonare**: pentru a face față unei crize, ar trebui să se recurgă la măsuri din toate domeniile de politică internă și externă relevante și ar trebui ca toate organismele să fie implicate în cadrul unei abordări coordonate și cuprinzătoare.
- (iii) **Reacție rapidă**: ar trebui luate măsuri de îndată ce acestea se dovedesc a fi necesare, pentru a preveni degenerarea situației.
- (iv) **Alocare flexibilă a resurselor**: resursele ar trebui să fie mobilizate rapid prin valorificarea deplină a flexibilității de către organismele implicate relevante, conform diferitelor instrumente de finanțare.
- (v) **Solidaritate și distribuirea echitabilă a răspunderii**, astfel cum se prevede la articolul 5 din Propunerea de regulament privind gestionarea azilului și a migrației.

Actori

Organismele implicate în punerea în aplicare a celor două etape ale Planului de acțiune în vederea pregătirii pentru situații de criză legate de migrație și a gestionării acestora sunt următoarele:

- statele membre, inclusiv ofițerii de legătură ai acestora;
- Consiliul;
- Comisia Europeană, inclusiv personalul detașat pe teren și în delegațiile UE, precum și ofițerii de legătură europeni în materie de migrație (EMLO);
- Serviciul European de Acțiune Externă, inclusiv delegațiile UE, misiunile și operațiile relevante din cadrul politicii de securitate și apărare comune;
- Agențiile UE (EASO, Frontex, EUROPOL, eu-LISA și FRA), inclusiv ofițerii de legătură ai acestora.

2. ETAPA DE MONITORIZARE ȘI PREGĂTIRE (ETAPA 1)

(a) Obiectiv

Obiectivul Planului de acțiune în vederea pregătirii pentru situații de criză legate de migrație și a gestionării acestora, în etapa sa de monitorizare și pregătire, este de a sprijini aplicarea mai coordonată a legislației în vigoare prin consolidarea și partajarea conștientizării comune a situației între toate organismele implicate, prin dezvoltarea unui sistem de alertă timpurie/de previzionare la nivelul UE și prin sprijinirea dezvoltării rezilienței necesare în statele membre pentru a face față în mod eficient oricărui tip de criză în materie de migrație.

Prima etapă a mecanismului vizează atingerea următoarelor obiective principale:

- **Conștientizarea comună a situației și alerta timpurie/previzionarea**. O înțelegere în timp util și suficient de cuprinzătoare a evenimentelor și a noilor tendințe de către toate părțile interesate relevante ar trebui să permită monitorizarea situației și o bună pregătire pentru a furniza un răspuns coordonat atunci când este necesar. Noile situații problematice și critice care pot apărea ar trebui să fie anticipate în timp util. Toate organismele implicate ar trebui să contribuie cu informații și elemente de probă într-un sistem de alertă timpurie/de previzionare ce urmează să fie dezvoltat la nivelul UE. Eforturile depuse în vederea dezvoltării unui astfel de sistem ar trebui coordonate de Comisie, pe baza instrumentelor disponibile în prezent și a eventualelor instrumente viitoare.
- **Susținerea dezvoltării rezilienței**. O înțelegere comună a situației, a factorilor care au determinat-o și a previziunilor ar trebui să sprijine statele membre să își concentreze eforturile pentru consolidarea capacităților lor în cazul apariției unei noi crize a migrației.

(b) Guvernanța

Comisia, dacă este necesar în cooperare cu SEAE, ar trebui să joace un rol primordial în etapa de monitorizare și pregătire, recurgând la toate elementele de care dispune, inclusiv la ofițerii de legătură europeni în materie de migrație, la Centrul de coordonare a răspunsului la situații de urgență (ERCC) și la fondurile disponibile, în conformitate cu mandatele, obiectivele și procedurile respective ale acestora. Comisia ar trebui să prezideze rețeaua și să asigure secretariatul acesteia, să colecteze informațiile și să furnizeze rapoartele necesare, precum și să monitorizeze punerea în aplicare a măsurilor care urmează să fie întreprinse de către fiecare actor.

Statele membre, agențiile UE și celelalte organisme implicate ar trebui să sprijine Comisia în îndeplinirea rolului menționat anterior, în special prin furnizarea de informații, de analize și de previziuni oportune și corecte, precum și prin evaluarea nivelului lor de pregătire și al planificării de contingență.

Discuțiile necesare la nivel tehnic, strategic și, dacă se impun, la nivel politic prin care se solicită adoptarea de măsuri în statele membre ar trebui să fie purtate în cadrul **grupurilor de pregătire relevante ale Consiliului** pe baza constatărilor din rapoartele Comisiei emise în această etapă a Planului de acțiune în vederea pregătirii pentru situații de criză legate de migrație și a gestionării acestora.

În situațiile în care Consiliul decide să emită concluzii operaționale și recomandări, **rețeaua** ar trebui să sprijine punerea lor în aplicare prin schimburi de informații relevante.

(c) Fluxul de lucru

Conștientizarea comună a situației și alerta timpurie/previzionarea

Comisia ar trebui să convoace periodic, cel puțin o dată pe trimestru, **reuniuni sau videoconferințe ale rețelei**. Frecvența acestor contacte ar trebui să depindă de gravitatea situației în materie de migrație, precum și de problemele identificate în urma monitorizării migrației și a contingenței.

Atunci când este relevant și fezabil, reprezentanții **principalelor țări terțe de origine, de tranzit și/sau de destinație**, precum și reprezentanți ai **principalilor parteneri internaționali și părți interesate** ar trebui să fie invitați ad-hoc la discuțiile rețelei care vor fi axate pe o anumită rută de migrație, cu scopul de a face schimb de informații periodice și în timp util cu privire la fluxurile migratorii, la activitățile de introducere ilegală de migranți și la orice alți factori (inclusiv geopolitici, de sănătate, de mediu, climatici, demografici sau orice alți factori socioeconomici) care pot avea un impact asupra azilului, a migrației sau a gestionării frontierelor UE. Modalitățile acestei contribuții ar trebui să fie elaborate în consultare cu țările în cauză prin intermediul delegațiilor UE respective, în strânsă coordonare cu SEAE.

Pregătirea ar trebui să fie o componentă-cheie a dialogurilor cu țările terțe pe tema migrației, în special în vecinătatea UE, și ar trebui să vizeze crearea de canale de comunicare și identificarea organismelor implicate de la nivel local, la care să se poată recurge și care să poată fi contactate în cazul izbucnirii unei crize.

Atunci când este posibil, Comisia, în cooperare cu SEAE, ar trebui să desfășoare, pe o bază ad-hoc, **videoconferințe pentru fiecare rută de migrație cu principalele țări terțe** de origine, de tranzit și/sau de destinație și să consolideze sistemul de videoconferințe similare care au loc în prezent. La aceste videoconferințe ar trebui să participe toate celelalte părți interesate, care sunt afectate sau au un interes clar față de mișcările migratorii de pe o anumită rută de migrație. Videoconferința ar trebui să fie structurată astfel încât să încurajeze discuții de fond, în strânsă cooperare cu delegațiile UE, în beneficiul tuturor participanților.

Toate **punctele de contact** ale rețelei ar trebui să furnizeze informații pentru a contribui la stabilirea tabloului situațional necesar. Conștientizarea comună a situației presupune date privind fluxurile de migrație, informații privind sistemele de primire, de azil și de gestionare a frontierelor, evoluțiile naționale relevante în domeniul migrației în statele membre și în țările terțe, alerte timpurii/previzionări, precum și acțiunile de cooperare cu țări terțe. Toate punctele de contact ar trebui să contribuie cu informații privind provocările, deficiențele și acțiunile de răspuns pe teren, în interesul obținerii unui tablou situațional comun la nivelul UE. Funcționarea exactă a rețelei ar trebui să fie detaliată în procedurile-standard de operare.

Rețeaua ar trebui să valorifice pe deplin canalele și platformele de comunicare disponibile, inclusiv, dacă este posibil, **platforma IPCR**, cu funcționalitățile sale specifice. Dacă instrumentele disponibile nu sunt suficiente, Comisia va avea în vedere îmbunătățirea platformelor sale existente sau crearea unei **platforme web** specifice și **securizate**, care să asigure schimbul rapid de informații în cadrul rețelei.

Pe baza acestor contribuții, Comisia ar trebui să prezinte rapoarte situaționale – un raport privind analiza și conștientizarea situației migrației (**MISAA**), cu o frecvență care ar trebui să fie decisă de către rețea în etapa de monitorizare și pregătire. Raportul MISAA ar trebui să se bazeze pe modelul și pe metodologia raportului privind analiza și conștientizarea integrată a situației (ISAA), care este emis în prezent și care a fost dezvoltat pe parcursul activării IPCR pentru criza refugiaților din 2015; raportul MISAA va înlocui raportul ISAA în cazul în care IPCR sus-menționat este dezactivat de către președinție. Atunci când este posibil, organismele implicate ar trebui să împărtășească și informațiile primite din surse din afara UE, inclusiv din partea unor țări terțe și a unor parteneri internaționali. Raportul MISAA ar trebui să identifice tendințele și, eventual, să conțină alerte timpurii/previzionări ale fluxurilor de migrație care să permită alertarea tuturor organismelor implicate și adoptarea de măsuri corective în această privință. Raportul MISAA ar trebui să fie pus la dispoziția exclusivă a organismelor implicate, prin intermediul platformei IPCR, cu respectarea deplină a normelor de acces la această platformă și cu implicarea respectivă a Centrului de coordonare a răspunsului la situații de urgență.

Statele membre ar trebui să discute despre măsurile necesare care trebuie luate și despre concluziile identificate în raportul MISAA. Statele membre ar trebui să poarte discuții la nivel tehnic, strategic și, dacă este necesar, la nivel politic, în cadrul respectivelor grupuri de pregătire ale Consiliului sau în cadrul reuniunilor Consiliului. Consiliul poate emite concluzii operaționale și recomandări, care ar trebui urmate de organismele implicate relevante cu sprijinul rețelei.

Susținerea dezvoltării rezilienței

Pornind de la rapoartele privind gestionarea migrației și de la strategiile naționale, astfel cum se prevede la articolul 6 alineatele (4) și (6) din Propunerea de regulament privind gestionarea migrației și a azilului, și cu scopul de a spori reziliența gestionării globale a migrației la nivelul UE, ar trebui să se instituie un **ciclu de contingență privind migrația**.

În conformitate cu articolul 6 alineatul (3) din Propunerea de regulament privind gestionarea migrației și a azilului, statele membre trebuie să dispună de strategii naționale astfel încât să asigure o capacitate suficientă pentru gestionarea eficace a azilului și a migrației, care să includă informații privind modul în care statele membre pun în aplicare principiile stabilite în regulamentul menționat și obligațiile juridice care decurg din acesta la nivel național. Aceste strategii trebuie să includă planificarea de contingență la nivel național, ținând seama, în același timp, de planificarea de contingență prevăzută în cadrul legislației relevante, inclusiv la articolul 8 alineatul (6) și la articolul 9 alineatele (3), (5) și (6) din Regulamentul (UE) 2019/1896 (Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă), precum și de punerea în aplicare a gestionării europene integrate a frontierelor, astfel cum se prevede în regulamentul respectiv.

Agențiile UE ar trebui să transmită Comisiei rapoarte cu privire la capacitățile și la planurile lor de contingență, precum și orice alte rapoarte care ar putea fi utilizate de Comisie în acest context.

SEAE ar trebui să contribuie la aspectele externe ale migrației și la acțiunile sale de cooperare cu țările terțe de origine, de tranzit și/sau de destinație.

Țărilor terțe ar trebui să li se ofere posibilitatea de a-și pune la dispoziția Comisiei sau a rețelei, pe bază voluntară, strategiile privind migrația și planurile de contingență.

Pe baza informațiilor de mai sus și în conformitate cu articolul 6 alineatul (4) din Propunerea de regulament privind gestionarea azilului și a migrației, Comisia va prezenta, anual, un raport privind gestionarea migrației, menit să descrie evoluția probabilă a situației în materie de migrație și nivelul de pregătire al Uniunii și al statelor membre.

Statele membre ar trebui să discute, în forurile corespunzătoare, despre constatările rapoartelor anuale privind gestionarea migrației întocmite de Comisie.

Comisia, cu sprijinul celorlalte organisme implicate în rețea, ar trebui să ofere un cadru pentru monitorizarea acțiunilor întreprinse în urma **constatărilor** rapoartelor anuale privind gestionarea migrației și ar trebui să raporteze cu privire la progresele înregistrate și la situația actuală în următorul ciclu anual de raportare.

3. ETAPA DE GESTIONARE A CRIZELOR MIGRAȚIEI (ETAPA 2)

(a) Obiectiv

Obiectivul Planului de acțiune în vederea pregătirii pentru situații de criză legate de migrație și a gestionării acestora, în etapa sa de gestionare a crizelor, este să contribuie la oferirea unui răspuns rapid, eficient și coordonat al UE la o eventuală criză a migrației prin furnizarea în timp util de informații actualizate factorilor de decizie ai UE cu privire la situația operațională în desfășurare, precum și prin sprijinirea monitorizării, a coordonării pe teren și a comunicării la nivel tehnic între toate organismele implicate.

(b) Guvernanța

În etapa de gestionare a crizelor din cadrul Planului de acțiune în vederea pregătirii pentru situații de criză legate de migrație și a gestionării acestora și atât timp cât nu sunt activate **mecanismele** generale **de criză ale UE** (mecanismul de protecție civilă al Uniunii, mecanismul integrat pentru un răspuns politic la crize, mecanismul ARGUS și mecanismul de răspuns la crize), se utilizează cadrul planului de acțiune, inclusiv rețeaua și mecanismul de raportare, pentru urmărirea obiectivului.

Odată cu activarea, în conformitate cu procedurile și cu obiectivele lor respective, a **mecanismelor** generale **de criză ale UE**, ar trebui să se asigure rolul procesului general de gestionare a crizelor, inclusiv coordonarea necesară între aceste mecanisme.

În timpul activării etapei 2, activitățile din etapa 1 continuă și se intensifică.

Rețeaua, astfel cum a fost activată și prezidată de Comisie, ar trebui să sprijine activitatea mecanismelor generale ale UE de gestionare a crizelor. Sprijinul acordat ar trebui să se concentreze în special pe gradul de conștientizare a situației care este necesar pentru purtarea de discuții și luarea de decizii în cadrul acestor mecanisme, monitorizând punerea în aplicare a acestora de către organismele implicate relevante. În acest scop, rețeaua ar trebui să se reunească în mod regulat prin videoconferință și să discute toate aspectele operaționale ale deciziilor luate în cadrul mecanismelor generale ale UE de gestionare a crizelor, precum și să transmită rapoarte respectivelor mecanisme.

Dacă sunt activate, **centrele de gestionare a crizelor din statele membre** ar trebui să asigure legătura corespunzătoare cu mecanismele generale ale UE de gestionare a crizelor, inclusiv cu UCPM și ERCC aferent, precum și să sprijine activitatea punctului lor de contact din cadrul rețelei, în conformitate cu orientările menționate în recomandarea 5.

În cazul în care este necesar și pentru a veni în completarea **reuniunilor desfășurate în cadrul Consiliului**, ținând seama de dispozițiile IPCR, ar putea fi purtate discuții suplimentare în cadrul grupurilor de pregătire relevante ale Consiliului sau în cadrul Consiliului, pe baza constatărilor din rapoartele asupra situației întocmite de Comisie.

Fiecare actor ar trebui să ia măsurile necesare, inclusiv cele enumerate în setul de instrumente de la litera (d) de mai jos.

(c) Fluxul de lucru

1. Etapa de gestionare a crizelor din cadrul Planului de acțiune în vederea pregătirii pentru situații de criză legate de migrație și a gestionării acestora poate fi declanșată de Comisie în acord cu un stat membru care se confruntă cu o situație de criză a migrației, astfel cum se menționează în recomandarea 4.
2. **Punctul de contact** al Comisiei ar trebui să informeze celelalte puncte de contact din cadrul rețelei (președinția UE, statele membre, Consiliul, SEAE, agențiile UE) cu privire la decizia de a activa etapa de gestionare a crizelor din cadrul Planului de acțiune în vederea pregătirii pentru situații de criză legate de migrație și a gestionării acestora.
3. Comisia va **activa** imediat întreaga **rețea**, care va funcționa în regim de 24 de ore din 24, 7 zile din 7, și va **convoca o reuniune/videoconferință de urgență** a rețelei, pentru a aborda, la nivel tehnic, punctele de mai jos:
 - (a) schimbul de informații cu privire la situație;
 - (b) analizarea de opțiuni pentru oferirea unui răspuns rapid, eficient și eficace;
 - (c) coordonarea mesajelor pentru comunicarea publică, în concordanță cu structurile existente;
 - (d) coordonarea sprijinului pe teren.
4. Statul membru afectat ar trebui să **își activeze propriile măsuri de contingență** și să facă o evaluare inițială a nevoilor care ar trebui să fie pusă imediat la dispoziția Comisiei și a celorlalți membri ai rețelei. Această evaluare inițială ar trebui să conțină următoarele informații:
 - (a) situația de pe teren, principalii factori determinanți și previziunile aferente, inclusiv posibilele consecințe;
 - (b) capacitățile materiale, operaționale și financiare de care dispune;
 - (c) punerea în aplicare a măsurilor de contingență;
 - (d) nevoile materiale, operaționale și financiare care trebuie să fie satisfăcute de către organismele implicate relevante, inclusiv de alte state membre sau de agenții ale UE.

5. Pe baza informațiilor obținute prin intermediul rețelei, Comisia ar trebui să informeze rețeaua mai ales cu privire la următoarele aspecte:
 - (a) situația generală, inclusiv previziunile și posibilele consecințe; atunci când este posibil, ar trebui incluse informații din și privind țările terțe relevante;
 - (b) capacitățile de care dispun statele membre și țările terțe de origine, de tranzit și/sau de destinație afectate de criză și capacitățile de care dispune UE și alte state membre de a face față crizei;
 - (c) nivelul actual al asistenței acordate de UE și de statele membre;
 - (d) evaluarea lacunelor și a nevoilor;
 - (e) posibilele acțiuni la nivelul instituțiilor UE, al organismelor UE, al agențiilor UE și al statelor membre din setul de instrumente furnizat mai jos.

Atunci când un stat membru transmite o cerere motivată în temeiul articolului 2 alineatul (1) sau al articolului 6 alineatul (1) din Propunerea de regulament privind soluționarea unor situații de criză și de forță majoră în domeniul migrației și al azilului, informațiile colectate prin intermediul rețelei pot veni în sprijinul analizei și al acțiunilor Comisiei, astfel cum se prevede la articolele 2 și 6 din propunerea respectivă.

Atunci când Comisia evaluează situația migrației într-un stat membru în temeiul articolului 47 din Propunerea de regulament privind gestionarea azilului și a migrației, informațiile colectate prin intermediul rețelei pot fi folosite în raportul Comisiei privind presiunea migratorie, astfel cum se prevede la articolul 48 din propunerea respectivă.

În ceea ce privește asistența în materie de protecție civilă, coordonarea dintre statele membre ar trebui asigurată prin intermediul Centrului de coordonare a răspunsului la situații de urgență.

6. Președinția Consiliului ar putea lua în considerare necesitatea convocării unei **reuniuni extraordinare a Consiliului**.
7. Rețeaua se va conecta la activitatea sistemelor generale ale UE de gestionare a crizelor după activarea acestora, oferind date pentru conștientizarea situației și făcând schimb de informații necesare pentru a monitoriza la nivel tehnic punerea în aplicare a acțiunilor necesare, astfel cum s-a convenit în cadrul sistemelor respective.
8. **Coordonarea în statele membre** ar trebui să fie asigurată în cadrul mecanismelor naționale relevante de gestionare a crizelor în materie de migrație, cu implicarea tuturor organismelor naționale relevante, asigurând consecvența și coerența deplină cu punerea în aplicare a Planului de acțiune în vederea pregătirii pentru situații de criză legate de migrație și a gestionării acestora și ținând seama de rolul de coordonare globală al IPCR.
9. În cazul în care este activat mecanismul de protecție civilă al Uniunii, **Centrul de coordonare a răspunsului la situații de urgență (ERCC)** din cadrul Comisiei ar trebui să asigure sprijin pentru mobilizarea rapidă a sprijinului de urgență acordat statelor membre solicitante și să acționeze ca centru de coordonare pentru asistența în materie de protecție civilă între toate statele membre ale UE și statele participante. **Ar trebui stabilită o conexiune în regim de 24 de ore din 24, 7 zile din 7 între** serviciile relevante ale Comisiei.
10. În cazul în care este relevant și posibil, ar trebui să fie instituit un **mecanism consolidat de monitorizare în țările terțe**, cu mobilizarea sau activarea ofițerilor de legătură din partea tuturor organismelor implicate din principalele țări terțe de tranzit, de origine și/sau de destinație.
11. Ar trebui activate **alte mecanisme și instrumente de criză sectoriale** în funcție de nevoile enumerate în setul de instrumente de mai jos.
12. **Rețeaua** ar trebui să fie activată pe deplin, în regim de 24 de ore din 24, 7 zile din 7, pe toată durata crizei.
13. Dacă IPCR este activat, monitorizarea regulată a migrației va fi asigurată prin intermediul **rapoartelor ISAA**, care vor înlocui rapoartele MISAA pe întreaga perioadă de activare. Dacă IPCR nu este activat, Comisia va continua să întocmească **rapoartele MISAA** în cadrul primei etape a Planului de acțiune în vederea pregătirii pentru situații de criză legate de migrație și a gestionării acestora, pe baza contribuțiilor organismelor relevante, colectate prin intermediul rețelei.
14. Rapoartele MISAA/ISAA întocmite de Comisie în această etapă a Planului de acțiune în vederea pregătirii pentru situații de criză legate de migrație și a gestionării acestora ar trebui discutate în cadrul grupurilor de pregătire relevante ale Consiliului sau în cadrul Consiliului.

15. Etapa de gestionare a crizelor din cadrul Planului de acțiune în vederea pregătirii pentru situații de criză legate de migrație și a gestionării acestora poate fi **dezactivată** de către Comisie la cererea unui stat membru [a unor state membre] sau din proprie inițiativă, de îndată ce situația care a declanșat criza nu mai este valabilă sau se consideră că este sub control.
16. Comisia, împreună cu Consiliul, cu SEAE și cu agențiile UE, ar trebui să organizeze cursuri de **formare** adaptate cu privire la procedurile și la instrumentele utilizate în situațiile de criză a migrației, pentru a îmbunătăți cunoștințele și gradul de pregătire ale întregului personal relevant.
17. Toate organismele implicate ar trebui să își **exercite în mod regulat** răspunsul la crizele în materie de migrație la nivel național și european și, atunci când este necesar, să revizuiască actualul Plan de acțiune în vederea pregătirii pentru situații de criză legate de migrație și a gestionării acestora pe baza lecțiilor învățate.

(d) Setul de instrumente

Următoarele măsuri alcătuiesc setul de instrumente care vizează furnizarea unui răspuns la o eventuală criză a migrației în conformitate cu legislația relevantă.

Măsuri ce vizează țările de origine, de tranzit și/sau de destinație

- Pe lângă cooperarea susținută cu parteneri terți, Comisia își coordonează acțiunile, în cooperare cu SEAE, cu delegațiile UE și cu statele membre, cu cele ale principalelor țări terțe de origine, de tranzit și/sau de destinație, acordând o atenție specială țărilor vecine ale UE, pentru a le sprijini să își îmbunătățească în continuare capacitățile de primire și să gestioneze mai bine fluxurile de migrație, în special prin protejarea frontierelor și prin combaterea introducerii ilegale de migranți, precum și prin consolidarea cooperării în materie de returnare.
- Comisia, în cooperare cu statele membre și cu SEAE, instituie coridoare sigure suplimentare și mecanisme de relocare în țările terțe de origine, de tranzit și/sau de destinație în cauză.
- Comisia cooperează și asigură sinergii între principalele organizații internaționale (în special UNHCR și OIM) și principalele ONG-uri pentru o implementare complementară adecvată a măsurilor în țara de origine, de tranzit și/sau de destinație în cauză.
- Comisia revizuieste și activează, pe baza nevoilor identificate, fondurile disponibile în cadrul tuturor instrumentelor relevante de finanțare (internă și externă), incluzând componentele de urgență ale acestora, după caz, în conformitate cu cadrele juridice și cu obiectivele lor. Este esențială o gândire comună a instrumentelor pentru a face față presiunii prelungite a migrației.
- În circumstanțe excepționale, Comisia explorează disponibilitatea unor resurse suplimentare care să fie mobilizate pe baza dispozițiilor CFM dacă finanțarea menționată anterior nu este suficientă.
- Comisia ia în considerare, în cooperare cu statele membre, utilizarea în comun a finanțării din partea UE și a bugetelor naționale, în așteptarea unei decizii privind continuarea acestora în viitoarea perioadă a CFM.
- În cazul în care este relevant și posibil, Comisia, în coroborare cu modalitățile puse în practică de statele membre, instituie un mecanism consolidat de monitorizare în țările terțe, recurgând, totodată, și la videoconferințele specifice pentru fiecare rută de migrație, dacă acestea sunt instituite în conformitate cu Planul de acțiune în vederea pregătirii pentru situații de criză legate de migrație și a gestionării acestora, prin mobilizarea sau activarea ofițerilor de legătură în principalele țări terțe de tranzit, de origine și/sau de destinație.
- În cazul încheierii unui acord privind statutul între UE și o țară terță, Frontex mobilizează echipe de gestionare a frontierelor pentru a sprijini autoritățile relevante din țara terță respectivă în efectuarea de controale la frontierele sale.
- SEAE își activează mecanismul de răspuns în situații de criză, în cazul apariției unei situații grave sau a unei situații de urgență care vizează dimensiunea externă a migrației, utilizând elementele individuale ale mecanismului de răspuns în situații de criză, după caz: reuniunea de criză, celula de criză; platforma de criză și grupul operativ.
- Delegațiile SEAE, în strânsă cooperare cu Comisia, își îndeplinesc rolurile care le revin înaintea, în timpul și după încheierea unei crize, inclusiv prin conștientizarea situației, dar și prin furnizarea răspunsului diplomatic, politic și operațional al UE.

- SEAE mobilizează funcții ale Direcției privind abordarea integrată pentru Securitate și Pace, ale Capacității civile de planificare și conducere, ale Capacității militare de planificare și conducere și ale misiunilor din cadrul politicii de securitate și apărare comune, în vederea actualizării oricărei platforme de coordonare adecvate, ca parte a funcțiilor de conștientizare a situației și de pregătire (reziliență).

Măsuri ce vizează statele membre de la frontierele externe ale UE

- Planurile naționale de contingență/măsurile naționale privind gestionarea frontierelor, primirea și azilul sunt activate în statele membre de la frontierele externe ale UE.
- Informațiile privind situația operațională, lacunele și nevoile la frontierele externe ale UE sunt furnizate de statele membre.
- La cererea unui stat membru de la frontiera externă a UE, se poate activa mecanismul de protecție civilă al Uniunii pentru a oferi asistența necesară.
- Supravegherea frontierelor este intensificată astfel încât sfera de acoperire să fie extinsă la zonele cele mai afectate, în cooperare cu Comisia și cu agențiile UE.
- Frontex furnizează sprijin, la cererea statelor membre, pentru a consolida operațiunile comune existente sau pentru a mobiliza intervenția rapidă a Frontex la frontiere.
- EASO mobilizează, în coordonare cu statele membre, personal și echipamente relevante pentru a acorda asistență în materie de primire și azil.
- Europol își mobilizează, în coordonare cu statele membre, personalul/echipamentele/ofițerii de legătură pentru a efectua controale de securitate ale migranților care sosesc.
- Frontex sprijină activitățile de returnare în coordonare cu statele membre, prin mobilizarea de specialiști în materie de returnare și prin organizarea și coordonarea operațiunilor de returnare prin zboruri charter și zboruri regulate, punând la dispoziție escorte pentru returnări și observatori pentru returnări.
- Comisia înființează grupuri operative la nivel regional ale Uniunii Europene (EURTF) în statele membre de la frontierele externe ale UE, asigurând un cadru pentru facilitarea schimbului de informații și pentru îmbunătățirea coordonării între toate părțile interesate.
- În punctele supuse unor presiuni ridicate în materie de migrație se înființează hotspoturi și centre de primire, care beneficiază de personal numit de către autoritățile naționale relevante și de sprijin din partea agențiilor UE în ceea ce privește sistemele de informații necesare în materie de migrație și securitate.
- Comisia mobilizează personal în statele membre de la frontierele externe ale UE, pentru a contribui la coordonarea acțiunilor de răspuns.
- Comisia, în coordonare cu statele membre, convine asupra principalelor mesaje publice de comunicat în situații de criză și utilizează cele mai eficace instrumente de comunicare, inclusiv platforma IPCR, pentru a disemina aceste mesaje și pentru a combate dezinformarea.
- Comisia, în cooperare cu statele membre, cooperează de la caz la caz cu principalele organizații internaționale (în special UNHCR și OIM) și cu principalele ONG-uri pentru o implementare complementară adecvată a măsurilor în statele membre de la frontierele externe ale UE.
- Comisia pune la dispoziție proiectele privind returnările voluntare asistate și reintegrarea la care trebuie să recurgă statele membre.
- Comisia revizuieste și activează, pe baza evaluării nevoilor statelor membre, fondurile disponibile în cadrul tuturor instrumentelor relevante de finanțare (internă și externă), incluzând componentele de urgență ale acestora, după caz.
- În circumstanțe excepționale, Comisia explorează disponibilitatea unor resurse suplimentare care să fie mobilizate pe baza dispozițiilor CFM, dacă finanțarea menționată anterior nu este suficientă.
- Comisia are în vedere utilizarea în comun a finanțării din partea UE și a bugetelor naționale, în cooperare cu statele membre, în așteptarea unei decizii privind acordarea în continuare a acestora în viitoarea perioadă a CFM.
- Asistența acordată statelor membre de la frontierele externe ale UE sub forma echipamentelor, a materialelor, a personalului, a mobilizării de personal specializat și a transferului voluntar al migranților, precum și contribuția personalului la operațiunile agențiilor UE pot fi oferite de statele membre care nu se află sub presiune.
- Statele membre care nu se află sub presiune pot contribui financiar la orice soluții financiare suplimentare necesare pentru punerea în aplicare a măsurilor de urgență.

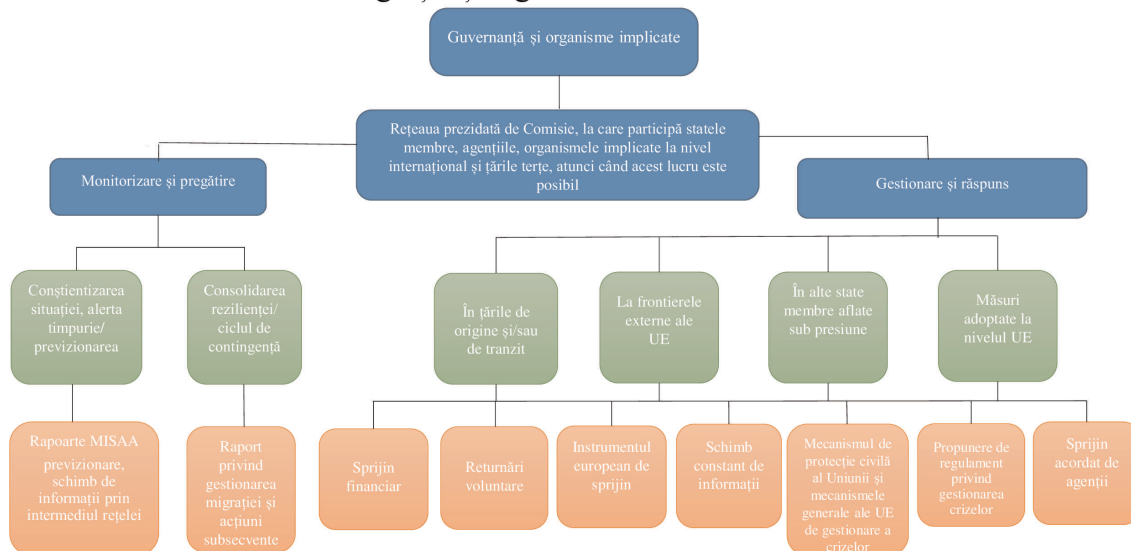
Măsuri ce vizează alte state membre supuse unor presiuni

- Planurile naționale de contingență/măsurile naționale privind primirea și azilul sunt activate în alte state membre aflate sub presiune.
- Informațiile privind situația operațională, lipsurile și nevoile sunt furnizate de alte state membre aflate sub presiune.
- La cererea unui stat membru aflat sub presiune, se activează mecanismul de protecție civilă al Uniunii pentru a oferi asistența necesară.
- Comisia înființează grupuri operative la nivel regional ale Uniunii Europene (EURTF) în alte state membre aflate sub presiune, asigurând un cadru pentru facilitarea schimbului de informații și pentru îmbunătățirea coordonării între toate părțile interesate.
- Frontex sprijină activitățile de returnare în coordonare cu statele membre, prin mobilizarea de specialiști în materie de returnare și prin organizarea și coordonarea operațiunilor de returnare prin zboruri charter și zboruri regulate, punând la dispoziție escorte pentru returnări și observatori pentru returnări.
- EASO mobilizează, în coordonare cu statele membre, personal și echipamente relevante pentru a acorda asistență în materie de primire și azil.
- Europol mobilizează personal/echipamente/ofițeri de legătură pentru a efectua controale de securitate ale migranților care sosesc.
- Comisia mobilizează personal în statele membre aflate sub presiune pentru a contribui la coordonarea acțiunilor de răspuns.
- Comisia, în coordonare cu statele membre, convine asupra principalelor mesaje publice de comunicat în situații de criză și utilizează cele mai eficace instrumente de comunicare, inclusiv platforma IPCR, pentru a disemina aceste mesaje și pentru a combate dezinformarea.
- Comisia, în cooperare cu statele membre, cooperează cu principalele organizații internaționale (în special UNHCR și OIM) și cu principalele ONG-uri pentru o implementare complementară adecvată a măsurilor în alte state membre aflate sub presiune.
- Comisia pune la dispoziție proiectele privind returnările voluntare asistate și reintegrarea la care trebuie să recurgă celelalte state membre aflate sub presiune.
- Comisia revizuieste și activează, pe baza evaluării nevoilor statelor membre, fondurile disponibile în cadrul tuturor instrumentelor relevante de finanțare (internă și externă), incluzând componentele de urgență ale acestora, după caz.
- În circumstanțe excepționale, Comisia explorează disponibilitatea unor resurse suplimentare urmând a fi mobilizate pe baza dispozițiilor CFM dacă finanțarea menționată anterior nu este suficientă.
- Comisia are în vedere utilizarea în comun a finanțării din partea UE și a bugetelor naționale, în cooperare cu statele membre, în așteptarea unei decizii privind acordarea în continuare a acestora în viitoarea perioadă a CFM.
- Asistența acordată celorlalte state membre aflate sub presiune sub forma echipamentelor, a materialelor, a personalului, a mobilizării de personal specializat și a transferului voluntar al migranților, precum și contribuția personalului la operațiunile agențiilor UE pot fi oferite de statele membre care nu se află sub presiune.
- Statele membre care nu se află sub presiune pot contribui financiar la orice soluții financiare suplimentare necesare pentru punerea în aplicare a măsurilor de urgență.

FIGURA 1

Această diagramă prezintă construcția pe mai multe niveluri a Planului de acțiune în vederea pregătirii pentru situații de criză legate de migrație și a gestionării acestora.

Planul de acțiune în vederea pregătirii pentru situații de criză legate de migrație și a gestionării acestora

RECTIFICĂRI

Rectificare la Regulamentul delegat (UE) 2019/2018 al Comisiei din 11 martie 2019 de completare a Regulamentului (UE) 2017/1369 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește etichetarea energetică a aparatelor frigorifice cu funcție de vânzare directă

(Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 315 din 5 decembrie 2019)

La pagina 174, în anexa IV, în tabelul 4, valorile pentru „Congelatoare de tip dulap verticale și combinate pentru supermarketuri” și „Congelatoare de tip dulap orizontale pentru supermarketuri” se înlocuiesc cu textul următor:

„Congelatoare de tip dulap verticale și combinate pentru supermarketuri	L1	≤ -15	n.a.	≤ -18	1,00
	L2	≤ -12	n.a.	≤ -18	0,90
	L3	≤ -12	n.a.	≤ -15	0,90
Congelatoare de tip dulap orizontale pentru supermarketuri	L1	≤ -15	n.a.	≤ -18	1,00
	L2	≤ -12	n.a.	≤ -18	0,92
	L3	≤ -12	n.a.	≤ -15	0,92”

ISSN 1977-0782 (ediție electronică)
ISSN 1830-3625 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO